

Sevgili Okuyucular

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği olarak yaptığımız hizmetin gerçek hüviyeti ÖĞRETİCİLİKTİR. Bu öğreticiliğin belli bir programı vardır ve Dernek olarak şu ana kadar bunu uygulamaya dikkat ettik; yayınlar, konuşma ve seminerlerimizle bu uygulamayı sürdürdük.

Öğreticilik fonksiyonu Derneğin bir EKOL olmasını kaçınılmaz bir sonuç olarak getirdi. Tekâmülcü «Ruhçuluk Ekolü» varlığını hiyerarşik olarak geliştirdi ve büyük bir miktarda bilgiyi tasnif etmeyi başardı.

Bu bilgiler düzenli bir bilgi arayışı ile elde edildi. Olaylar çeşitli metodlarla gözlemlendi, deneylendi, sebepleri araştırıldı, yasaları tanındı. Yalınlaşma ve analiz yapıldı, bağıntılar kuruldu. Kısaca bilimsel bilginin metodolojisti Ruhçu bilim için kullanarak «hayatın» nedensellik ve amaçlılık ilkelerini saptadı.

Felsefi deyimleriyle kozmoloji, ontoloji ve etik alanlarında Ruhçuluğun kapsamlı ve derin anlamlı bilgisi her türlü teolojik ve mistik sistemlere yön verecek derecede gelişmiştir. Hatta, bilimlerin çözemediği, teologların dogmalarıyla (nass'larıyla) açıklayamadıkları bir yığın karmaşık olaylar dizisini yalınlaştırarak, maddî ile manevî olanın hakiki sentezini yapmıştır.

İnsanlar kendi varlıkları hakkında, geçmiş —şimdi— gelecekları hakkında, kendilerini tatmin etmeyen bilgilerle doludurlar. Eksik ya da tek yanlı bilgileriyle, önemli şeyler yaptıklarını sanıyorlar. Sadece maddesel bir değişimin aldatmacası içinde uykuda rüya görüyorlar. Gördükleri rüyayı da doğru sanıp, arsız arsız sırtıyorlar. İnanışlarını sanıyorlar, ama inandıklarının ne olduğunu bilmiyorlar. Yaşadıklarını sanıyorlar, ama yaşamın amacını bilmeden duygularının aptallık dolu tatmin olma ve mutluluk masalları içinde; Molla Nasreddin'in eşeğine ters binişini mizah sanıyorlar.

Eşyanın neyin değişimi olduğunu bilmeden, onunla eş koşmayı marifet sayıp adına bilimsel denen lâkırdılar üretiliyorlar.

Herkese «kazan'ın doğurduğu» öğretisi, «kazan'ın öldüğü» gerçeği kadar makbul gelmiyor.

Neden?

Hayat, tabiat denen kuvvetin yasalarına göre oynanan çok ciddi ruhsal bir oyundur. Bilmeden oynanan oyun ne

(Devamı 15. sayfada)

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

«Men Dakka Dukka»*

KARMA

Karma kelimesi Sanskritçe KRİ fiilinden türemiş bir isimdir. Yapmak anlamında kullanılır. Metafizik anlamda geçmiş fiillerimizin sebep olduğu sonuçları ifade eder. Geçmiş hayatlarında işlemiş olduğu fiillerinin sonuçları ile karşılaşmak her varlık için mukadderdir. Çünkü yapılan her faaliyet, neticesi alınmadıkça kesinlikle ortadan kaldırılamaz. Bu determinizm yasasının gereğidir. Sebep, neticeyi hâsıl etmek zorundadır. Bunu engellemeye hiçbir şey muktedir değildir.

Bütün bunlardan, karmanın tabiat kanunlarının işlerliği içerisinde bir *telâfi kanunu olduğu* ve dolayısıyla reenkarnasyon ile yakın ilgisi olduğu derhal anlaşılır. Karmanın bir telâfi kanunu olmasından ötürü, varlığın her yeni enkarnasyonunda, aslında *hiç bir sebebi yokmuş gibi* başına gelebilecek olaylar zinciri karmik telâfi olarak değerlendirilir. Varlığın tekâmül düzeyinde işgal ettiği yeri belirleyen en büyük sebeplerden biri onun karmasıdır. Hiçbir varlık karma olmadan, bir şey elde edemez. Bu değişmez kuraldır. Netice itibarı ile *liyakat, karmanın bir sonucudur*. Çünkü bizler, gerçekten kazanmış olduklarımızla varız.

Mukadderatın teşkilinde önemli rol oynayan unsurlardan biri, geçmiş hayatların biriktirdiği karmik telâfiler (karmik kefaretlere) olduğundan; yeni enkarnasyonunda varlık, bunlardan bir bölümünü bir demetini, telâfi etme amacıyla enkarne olmadan evvel hazırladığı tatbikat planının içine dahil eder.

Bütün bunlardan anlaşılacağı üzere *varlığın bizzat kendisinin emeği ile oluşturduğu bu özel kaderine karma denilir*. Burada dikkat edilmesi gereken önemli husus şudur: Karmik telâfilerle varlığın geçmiş hayatlarının herhangi birinde işlediği bir fiilin, yeni hayatında aynen varlığın karşısına çıkması gerekli değildir. Böyle olabilir de, olmayabilir de. Mühim olan varlığın işlediği fiilin sonucunu alabileceği, yani gereken dersi alıp, istenilen badireyi atlatabilmesini temin edecek bir hadise ile karşılaşmasıdır.

(*) Çalma kapıyı çalarlar kapını: Arapça atasözü.

Buna şöyle bir örnek verilebilir: Bir kişi, geçmiş hayatlarından birinde, bilerek ve isteyerek başka bir kişinin gözünü kör etmiş olsun. Yeni hayatında bu kişinin de gözü kör olacak diye bir kurai yoktur. O kişinin alması gereken sonucu temin edecek hadise daha başka bir biçimde tezahür edebilir. Yalnız kişinin aynı dersi alabilmesini sağlayacak mahiyette olması gereklidir.

● KARMİK TELÂFİLER ESNASINDA VARLIĞIN
TUTUMU NE OLMALIDIR?

Karmanın ne olduğu ve gerekliliği bu şekilde belirlendikten sonra, artıkan bir insanın muayyen bir anda içinde bulunduğu hadisenin, durumun, halin onun tekâmülü gereği o anda en lüzumlu ve hayırlı bir hal olduğu hemen anlaşılır. Yüksek bir kudret tarafından hiç kimsenin alınca zorla vurulmuş bir kara talih, kötü talih diye bir şey yoktur. Aslında kişi bu yüzden, yani içinde bulunduğu durum onun için en hayırlı, en gerekli olduğundan talihli addedilir. Bu durumun aksi olsa, gerçek talihsizlik olurdu. Bütün bunlardan dolayı kişinin karşılaştığı her hadiseyi çok iyi değerlendirmesi gerekir.

Bu tür hadiseler ile ilgili genel örnekler verelim: Bir A şahsını ele alalım. Bu şahıs çevresinde sevilen, sayılan dürüst biri olsun. A şahsının bütün gayretine rağmen başarısızlıklar içinde bo-calaması, elindekinin avucundakinin çeşitli hadiseler sonucu silinip süpürülmesi, felâketlerin sanki hep onu arayıp bulması, ilk bakışta büyük bir adaletsizlikmiş gibi görülebilir. Nitekim bu şahsın bu hal-lere tahammülü onun ancak hikmet yolundaki bilgisi ile mütenasip-tir. Eğer o, kâinatı idare eden yüksek kanunların sırlarına çok az vâ-kıf olup, nüfuz edememiş ise, bu hayatı onun için tahammülsüz, çek-tilmez bir hayat olur. Günün birinde zorla yaşatıp sürdürmek iste-diği sabrı tükenir. İsyankâr bir haleti ruhiye içine girmeye başlar. Kimseye itimadı kalmaz, insanlardan kaçmak arzusuna kapılır. Çün-kü herkes ona fenalık yapmak için yaratılmış gibi gelir. Onun naza-rında tabiat kanunları zalımanedir. Kâinatta iyilik değil, kötülük hâkimdir. Belki de bu hayatının sonu intiharla düğümlenir. Mağlup olmuştur. Halbuki arzu edilen galip gelmesidir. Bu galibiyeti ona sağlamak için, yine kendi rızasıyla yeni bir enkarnasyon, benzeri tür-den senaryolar dizisi, kısacası karmik telâfîler ortamı hazırlanır.

A şahsı bütün başına gelen bu hadiseler karşısında olanları sa-bır ve tevekkül ile karşılama eylemini sürdürse ve olaylar karşısında bunların üstesinden gelmek için gerekli *cehti* göstermeye ve bunu ısrarla devam ettirmeye muvaffak olabilse idi, istenilen gerçek gali-biyetin sahibi olabilecekti. Şüphesiz ki bu tür bir *cehti* göstermek çok zordur. Fakat unutulmamalıdır ki en değerli kazançlar zorlukla elde edilenlerdir. O halde her yeni enkarnasyonunda bir takım karmik telâfîler demeti ile karşılaşması mukadder olan ruh varlığın hayatında bir talihsizlik mevzuu söz konusu değildir. Esa-sen varoluşumuz başlı başına bir talih eseridir. Dar şuurla enkarne olduğumuz maddî hayatlarımızda, talihsizlik kavramını doğuran ısı-tırıp duyguları, bizim maddeye olan esaretimizin bir neticesi olup,

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ruhumuzun kuvvetsizliğinden ve geriliğinden hızını alır. Ruh, kuvvetlendikçe, maddî hadiselerle hâkim olma durumuna girdikçe ıstırap duygusu zayıflamaya başlar ve bu hal devam ede ede öyle bir an gelir ki, ıstırap addedilen türden olaylar ile hiç karşılaşmaz. İşte tekrar tekrar dünyaya enkarne olmaktadır büyük maksatlarımızın biri de budur. Demek ki hadiseleri yenmek, ne onlardan kaçmak ne de pasif bir şekilde onlara boyun eğmekle mümkündür. Bilâkis hadiselerle karşılaşmak, onlar ile, tabiri caiz ise göğüs göğüseye çarpışmak gereklidir. Kuvvetli insan, geçici dünya hayatının hadiseleri karşısında yıkılmayan, onlar karşısında hal ve hareketini vicdanıyla çizmiş olduğu yollardan ayırmayan insandır.

Aynı durumlar refah bir hayat süren insan için de geçerlidir. Bu kişinin elindeki fırsatları iyi değerlendirip vicdanî kurallar içinde kullanması, nefsaniyete kapılmaması, atalete düşmemesi, ileriki enkarnasyonunda ıstırap telakki edeceği karmik telâfîler ile karşılaşmaması demektir. Çünkü tüm anlatılanlardan dolayı gelecekteki karmayı bu hayattaki fiiller teşkil eder.

Karma bütün bunlardan dolayı ileride giyilecek elbisenin kumaşının şimdiden dokunulmasına benzetilebilir. Dokuduğumuz kumaşın kaliteli olmasını temin etmek, bizim aksiyonlarımıza bağlıdır.

Bütün bu anlatılanlardan sonra eğer hayatımız içinde yaptığımız bir takım hatalar mevcut ise (ki mutlaka olacaktır ve olması gayet normaldir); «eyvah şimdi ne yapacağım, bu durum karmik kaydıma geçti» diye hayıflanmaya gerek yoktur. Çünkü idrakine varılıp burada telâfi edilen hataların karmik telâfisi söz konusu değildir. Hata, dünya kanunlarının bir icabı halinde ortaya çıkar. Bu yüzden insanlar sürekli hatalar içerisinde. Hata, doğruyu bulmamıza hizmet ve vasıtalık eden bir tekâmül unsurudur. Hareket teşebbüsüne sahip insanlar daha bol hata içinde bulunacaklardır. Sonuç olarak atalet içinde bulunan ve dolayısıyla hata yapmak imkânlarından uzaklaşmış kimselere nazaran, daha süratli bir tekâmül temin etmiş olacaklardır. Şu halde teşebbüslerden, «hata yaparım, sonra bunun karmik telâfisini çekerim» korkusu ile uzaklaşmak faydalı değil zararlıdır. Yüzmeyi bilmeyen bir kişiye «şu kolunu şöyle hareket ettirirken, bu ayağını böyle hareket ettireceksin, suda şu şekilde durmaya çalışacaksın» v.b. gibi teorik bilgiyi verdiğimizizi düşünelim. Bu kişinin verdiğimiz bilgiyi, kafasına naksedip bir anda suya girer girmez yüzmesini bekleyemeyiz. O bir müddet batır çıkacak, bir miktar su yutacak ve bilâhare yüzmeyi öğrenecektir. Boğulurum korkusu ile teşebbüsten kaçırırsa yüzmeyi öğrenemez. Bu misalden anlaşılacağı üzere: a) Hata yapılır, b) acısı çekilir, c) ruhta bir uyanma olur, d) uyanış, bilgi ve kudret kazandırır, e) dolayısıyla elde edilen görgü ve tecrübe artışı tekâmülü sağlar. Hatalardan kaçmama ne kadar faydalı ise, farkedilen hataları süratle düzeltmeye çalışmak, karmik bir telâfi getirmemek ve tekâmül etmek bakımından o kadar gereklidir.

Şimdi akla şöyle bir soru gelebilir: Fiillerimizin hangisinin müs-
bet hangisinin menfi olduğunu anlamak ve hata yapmamak için öne-
rilebilecek bir yol var mıdır? Durumumuzu en sağlıklı bir biçimde na-
sıl analiz edebiliriz ki, ağır karmik telâfilere muhatap olmayalım.
Bunun için tasviye edilecek yegâne metot, vicdan sesini dinlemek ve
nefis murakabesi (kontrolü) yapmaktır. Bu olay gerçekte söylenmesi
kolay, uygulanması zor bir olaydır. Çünkü vicdanımızın sesi, nefsa-
niyetimizin sesi tarafından sürekli bastırılmak istenir. Bunun için
kişi hatalı olduğu bir davranışta, kendini haklı çıkarmak için çe-
şitli dünyasal sebepleri güzel mantık oyunları ile vicdan sesinin
önüne koyar. Eğer bu nedenler vicdanının sesini bastırmış ise, kişi o
anda elde ettiği sunî bir rahatlamayı 'bir sözüm yok' olarak kabul
etmiş ve benzeri olaylarda bu türden nedenler ile bu kabullenmeleri
benimseyip, sürekli olarak vicdanının sesini duymazlıktan gelmeye
alışmış ise, ağır karmik telâfilerin altına girmeye başlamış demektir.
O zaman ilâhî irade Yasalarının hükümleri, o kişinin bu kötü
huylarının ortadan kaldırılmasına yardımcı olacak ve ona kudret
kazandıracak olayları otomatik olarak hazırlar. Bu imkânlar haliyle
ıstıraplı olacaktır.

Fakat bunun böyle olmasını kişi, kendi eylemleriyle istemiş ol-
duğundan şikâyete hakkı olmamalıdır. Meselâ, hükmetmek, ezmek,
galebe çalmak gibi fena tutkularına söz geçiremeyen bir insan, belki
de bir sonraki enkarnasyonunda zelilâne bir hayatın icapları içinde,
alçak gönüllülüğün mânasını daha derinden duyabilecek imkânlarla
sahip olarak dünyaya gelecektir. Bu suretle, birkaç senelik bir gay-
retle elde edebileceği bir neticeyi, koca bir ömür boyunca çekeceği
sıkıntı ve ıstıraplar içinde elde etmeye çalışacaktır. Bu kez yine, ya
elde edecek veya edemeyecektir. Bu da bize gösterir ki ıstırap çek-
mek bir bakıma yararlıdır. İnsanlara büyük ruhi kudretler kazandı-
ran hayırlı ve ilâhî bir imkândır. Maskeleyerek, perdelemek, küçüm-
semek veya hoş görmekten uzak olarak kusurlarımızı görmeye ça-
lışmamız gerekir. Suçlu durumuna düşeceğimiz korkusundan dolayı
vicdanımızın karşısına çıkmaktan hiçbir zaman kaçınmamalıyız. İn-
san kendisini ne kadar ıslah olmaz biri olarak sanırsa sansın, ne ka-
dar suçlu ve günahkâr görürse görsün ve bu düşünceleri ne kadar
doğru olursa olsun, vicdanının huzurunda hesap vermek üzere iyi
niyet ve samimiyetle harekete geçerse bunun karşılığı hiçbir zaman
azap, tekdir ve tahkir olmayacaktır. Bilâkis ruh, huzura ve ferahlığa
kavuşacaktır. Bu adım onun kurtuluşu için sarfedilmiş cehdin bir
timsali olarak kabul edilir. Bunun hayırlı neticesi ile karşılaşmak
onun mukadderi olur. Büyük hataların vicdana karşı itirafı çok zor
görünüyor ise de, iyi niyet, samimiyet ve ısrarla bu itirafı sürdürmek
o büyük hataların azametini tedricen yıkmaya başlayacak ve bun-
lar bize engel olma vasfını kaybettirecektir.

Yalnız burada tedric kuralının geçerliliği unutulmamalı, muvaf-
fakiyetsiz teşebbüsler bizi yıldırmamalıdır. Bu davranış içine girdi-
ğimizde yardım da görürüz. Diyelim ki idrakine vardığımız bir hata-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

yı samimi olarak tekrar etmemek kararını almış olalım. Akabinde, o hatayı yapmamız muhtemel olan bir olay veya olaylar dizisi ile karşılaşabiliriz. Bu iyi değerlendirilecek olursa aslında çok büyük bir yardımdır. Yılmamız ve verdiğimiz karara sadık kalmamız gerekir. Belki ilk anda yüzde yüz bir netice elde edemeyiz. Fakat, tedric kanununu unutmayıp samimi cehdimizde ısrara devam edersek, başarıya mutlaka ulaşırız. Günlük nefis kontrollerinin yararı çok büyüktür. Her akşam yatarken günlük muhasebeyi yapmak, bir gün içindeki tüm davranışlarımızı bir film şeridi gibi gözden geçirip, eğrisini, doğrusunu görmeye çalışmak ve müteakip günlerde yanlış bulduğumuz davranış ve tutumlarımızı değiştirmek için izlememiz gereken hal ve tavırlarımızı belirlemek, atılmış ilk adım sayılır.

● İMAJINASYON VE KARMA

Şimdiye kadar anlattıklarımızda karmenin bizim fiillerimizin bir sonucu olarak ortaya çıkan telâfi yasası olduğunu belirttik. Akla şöyle bir soru gelebilir: Fiiyata dökmeye başladığımız düşüncelerimizin, imajinasyonlarımızın, oluşturacağımız karmada etkisi var mıdır? Buna verilecek cevap 'evet'tir. İmajinasyonun tanımı hatırlanırsa, evet şeklinde verilecek cevabın doğruluğu kendiliğinden ortaya çıkmış olur. Bir şeyin ruhta şekillendirilmesi, onun ruhta tahakkuk etmiş olması demektir. Bundan dolayı, söz konusu imajinasyona karşı ruhta herhangi bir reaksiyonun uyanması için, o imajinasyonun ayrıca dışarıda da tahakkuk etmesine gerek yoktur. Çünkü reaksiyonlar dışarıdaki değil, içerideki, yani ruhtaki amillerin tesiri altında doğar. İşte bundan dolayıdır ki bir imajinasyonun acı veya tatlı neticelerini tatmak için, onun dünya ortamında tahakkuk zemini bulup bulmamış olması mühim bir rol oynamaz. Burada iç amilleri tembih edici şartlar, yani vicdanı harekete geçirici iyi veya kötü imajlar mevcut olduğundan, vicdanın harekete geçmesi ve sonucun ona göre oluşması zarurî bir hal olur.

O halde imajine edilen her şey ister o anda tahakkuk etmiş, ister etmemiş olsun, imajinasyonu idare eden iradenin iyi veya kötü niyetlere göre almış olduğu istikamet tatlı veya acı akıbetleri zarurî olarak hazırlar. Demek ki, bir şeyin kimse tarafından görülüp bilinmeden yapılmış olması ile, insanın kendini onun akıbetinden kurtarabilmesi şöyle dursun, o şeyin hiçbir kimse tarafından sezilmemekle beraber, imajine edilip de tahakkuk etmiş olmaması bile onun iyi veya kötü akıbetlerinden insanı bir borçlanmamaya götürmez.

Dini metinlerde de geçen 'düşüncelerinizden bile mesulsünüz' ifadesini bu açıdan ele alıp değerlendirmek gerekir.

● KARMA DEĞİŞTİRİLEBİLİR Mİ?

Bizler ruh varlığı halinde iken yani, anladığımız anlamda bedensiz iken verdiğimiz sözleri, tabiri caiz ise imzaladığımız senetleri yerine getirmek, ödemek zorundayız. Mukadderatımız, pek çok geçmiş hayatlarla bağlı olarak oluşan büyük bir birikimin sonucu ortaya çıkmış bir programdır. Mukadderatımız birbirine bağlı sebep ne-

tice bağıntıları arasında meydana gelen, çok geniş ve çok derin kapsamlı olayların devamlı olarak birbirlerini doğurmasından sonra ortaya çıkmış olan bir özettir. Bizler o özetin tatbikatçularıyız. Bu bizim mukadderimizdir. Her tatbikat başlı başına bir imtihandır.

Mukadderatin teşkilinde: a) ferдин iradesel fiilleri, b) geçmiş hayatlarından biriktirdiği karmik kefareti, c) bir hayat içinde tutulan yolun icapları, d) umumî veya mahşerî zaruretler, e) rehber ve idareci varlıkların ferдин lehine olmak kaydı ile, onları, istemedikleri halde belirli bir istikamete sevketmeleri, f) ruhun, enkarne olmadan evvel hazırladığı tatbikat planı, g) dünyanın, bir tekâmül devresi içindeki genel tatbikat planı önemli rol oynar.

Bütün bunlardan dolayı varlığın idrakinin artması, müessireyinin çoğalması için ulaştığı her merhale, onun serbest ve hür iradesi ile karara varacağı birer imtihan noktasıdır. Yani, rehber ve idareci varlıklar, plânlar, varlıkların yetişmelerini temin etmek ve onların olgunlaşmalarını sağlamak amacıyla çok çeşitli olaylar hazırlarlar. Bu olayların tecrübe ve görgüden sonra yeni bir hak ve liyakat kazanacak olan varlığın, bu durumunu temin etmek üzere varlık kendi vicdanı, bilgisi, duyguları, kanaat, inanç ve ahlakî tavırlanmaları içinde kendi halinde bırakılarak, serbest ve hür bir irade ile sınanır. Böylece varlığın kozmik konulara, ilâhî İradeye ne derece uymakta veya uymamakta olduğu anlaşılacaktır.

Dünyaya bedenlenen varlığın gidişatı, gözetici varlıklar tarafından incelenir. Diyelim ki, kişi gerçekten bu hayatında bedensiz İken verdiği sözlerin yerine getirilmesinde samimi bir cehit içinde bulunmakla, tekâmül yolunda müsbete, istenilene doğru gidişi giderek hızlanmaktadır. O zaman bizim aklımıza, o kişinin karmik telâfi amacıyla yaşaması gereken olayda yukarıya tarafından bir değişiklik yapılabilir mi? sorusu gelebilir. HAYIR YAPILAMAZ.

Bu olayın kişinin evinin yanması şeklinde olduğunu düşünelim. Bu olaydan yalnız o kişi değil, etrafındaki kişiler de sebeplenecektir. Herşey içiçe birbirine bağlıdır. O yüzden olay değiştirilemez. Kişinin o olay karşısında takınacağı tavır önemlidir. Olay zaten bunun için hazırlanmıştır.

Dış müdahaleler ancak kader yolu meselesinde olur. Yani, kişi önceden hazırladığı hayat-kader planının yolundan ayrılmak gibi bir tutum içine girmiş ise önce kendi haline bırakılır ve izlenir. Daha sonra onu kendi yoluna döndürmek amacı ile önüne ikaz mahiyetinde olaylar çıkarırlar. Eğer bunların idrakine varmaz ise, olaylar ufak tokatlar halinde, ileri safhalarda ise ağır şamarlar halinde görülebilir. Bu müdahalelerin karma ile ilgisi yoktur.

O yüzden biz burada verdiğimiz ahd'e bağlı kalmak zorundayız. Çünkü şartları yerine getirmek için hazırladığımız hayat planında rehberlerimizle öyle anlaştık. Doğacağımız yeri, ana - babayı, onların şartlarını ve herşeyi iyice hazırladıktan sonra bizi bir cenine bağlayıp bebek halinde doğmaya kadar götürdüler ve ölünceye kadar da kontrol altında tutmaktadırlar.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Dolayısıyla bir değişim olamaz ve alın yazımızı da kimse bize empoze etmemiştir. Mukadderatımız tekâmül seviyemize uygundur.

● KARMAYI İÇEREN TEBLİĞLER

Şimdi ruh dostlarımızın konuyu içeren tebliğlerinden örnekler verelim:

KADRİ (29 Eylül 1947): Başkalarının yolu size bir örnek olursa, siz o tecrübeyi kendi nefsinizde yapmışsınız gibi büyük bir kudret kazanırsınız. Siz o tecrübeyi anlamış ve bir mesafe katetmiş gibi hafiflersiniz... Ne mutlu o varlığa ki kendi kalbinde başkalarının ıstırabını taşıyabilir. Acıyınız, müşfik ve rahim olunuz. Çd'si istifade edersiniz. Böyle bir kudret kazanırsanız, sizin kendi üzerinizde bir tecrübe ile azap, ıstırap çökmeneze bile ayrıca lüzum kalmaz.

KADRİ (30 Temmuz 1947): Ne zaman bir çıkmaza tesadüf eder de bunun mâna ve sebebini bulamazsanız, bunun ismine siz mukadderat dersiniz. Onun belki izah edilecek sebepleri vardır. Ve belki, mukadderat yahut sizin el emeğinizin mahsulüdür. Bu bir yoldur ki; bazılarına karanlık, bazılarına alaca aydınlık, bazılarına günlük güneşliktir.

ŞİHAP (14 Ağustos 1951): Çün baktığın miratda kendini görürsün (Çünkü baktığın aynada kendini görürsün). Ancak sana lâıyk olan yolda yürürsün.

Demek ki karşılaştığımız telâfi olaylarında bizim tutumumuz çok önemlidir. Yukarıdaki kayıtlara müsbet veya menfi olarak geçecek hal işte budur. Olay karşısındaki tevekkül ve cehdimiz neticesi karakterimiz güçlenir, bilgeliğimiz artar ve yaşamımıza öyle bir azimle sarılıp o problemi halletmek yoluna gidebiliriz ki, bir daha bu tür sonucun benzeri bir deneyi haketmeyiz. Mükâfat ve mucizat yoktur. Biz, ne ekersek onu biçeriz.

SADIKLAR PLÂNI Tebliğlerinden: «İnsanın mukadderatı o kadar büyük, o kadar derin ve o kadaryüksek bir bilgelik içerisinde mevcut olmuştur ki, bunun zerresi kadarını müdrük olan bir insan için, hali hazırda mevcut olan hayatın, hayat realitelerinin hiçbir kıymeti kalmaz. Amma..., hayat realitelerinin her biri, varlığın kendi kendini müdrük olabilmesi için, dolaşması icabeden birer sistemdir. Dolayısıyla varlık bu güzel ve yüksek vasıflarını karartmış, kabalaştırmış, hıfzetmiştir. Onun için her ne olursa olsun, içinizde varlıklara karşı bilhassa insanlara karşı anlayışı, merhameti, sevgiyi, şefkati hiçbir zaman eksik etmeyin. Daima müsamahalı olmaya çalışın, bilgiye, vicdana çok ehemmiyet verin. Ve sadece ALLAH'a biat edin. Allah'dan gayri mevcut olmuş olan bütün varlıklar, rötâlif ve kusurlu varlıklardır. Kusurlu olan hiçbir varlığa biat edilmez... Kusurlu olan hiçbir varlığa sen baş tacısın denilmez. Kusurlu olan hiçbir varlığa paye verilmez. Ulûhiyet isnat edilemez. Yalnız Kadir-i Mutlak olan Allah; bütün payelerin, bütün yüksekliklerin, bütün sonsuzlukların tek, yegâne sahibidir. Ve O'dur.»

Hepimiz, bu hayatımızda müsbet aksiyonlarda bulunarak gelecek hayatlarımızda kolay karmik telâfilerin sahibi olabilelim.

Ruhsal Bağlantıyla

Etrusk'ların Bilinmeyen Lisanları Okundu

• PAOLA GIOVETTI •

«Doğüstü yetenekler ne işe yarar? Pratik uygulamayla onlardan yararlanılabilir mi?» Bu tür sualleri, bütün doğüstü yetenekli insanlar ve onları araştıranlar, kafalarında oluşturmaktadırlar.

Birçok insan zamanın ve mesafenin ötesinde görebiliyorsa, konuşmaya gerek duymadan iletişim kurabiliyorsa, görünmeyeni hissedebiliyorsa, bu yeteneklerini yararlı şekle dönüştürmelidirler, diyoruz.

Bu suallere cevap olarak, zekice ve iptilâ ile bu yolda senelerce emek sarfetmiş iki kişiyi tanıtmak istiyoruz:

Roma'da yaşıyorlar, birbirleriyle evliler ve ender rastlanan bağlılıkla hayatlarını sürdürmekteler.

Doğüstü yeteneklere sahip olan Bn. Giovanna Bergamini ile deneyleri gerçekleştiren kocası Müh. Franco'nun, bir de psikoloji mezunu bir oğulları vardır. Kendisi olaydan uzak olsa da, antik çağ kalıntılarına yaptıkları pazar gezisine ara sıra katılarak anne ve babasının faaliyetlerini sevgi ile gözlemektedir.

Giovanna, sakin, sevimli ve hayat dolu bir insandır. Kimya Fa-

Giovanna BERGAMINI

«FİRAVUNLA BİR ZAMANLAR RÖPORTAJ YAPMIŞTİM.»

Giovanna Bergamini'yi yakın çekim bir fotoğrafında görüyorsunuz. Romalı medyum bu tür yeteneklere sahip olduğunu yıllar önce farketmişti. O dönemlerde arkadaşları ve şimdiki kocasıyla ölülerin ruhları ile temasa geçmek için fincan deneyi yapmışlardı. «O celselerde» diyor Giovanna, «arkadaşlarım medyomluk kaabiliyetine sahip olduğumu farketmişlerdi. Yavaş yavaş trans haline girmeyi öğrenmiştim. Bir gün bir Mısır Firavunu ile irtibat kurabmiştim.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

kültesi mezunu olup, yıllar önce nişanlısı ve birkaç arkadaşıyla konuya merakı yüzünden giriştiği fincan deneyi ile bu tür doğaüstü yeteneklere sahip olduğunu anlamıştı. Celselerde tezahür eden kişilikler sayesinde evinde yaptığı bu toplantılar, gitgide sıklaşıp belirli bir tempoya ulaşmıştı. Giovanna celse sırasında sürekli uykulu bir hal alırdı. Nitekim uygulamaların da, olayların kendisine bağlı olarak meydana geldiğini anlamış ve bilinçle konsantrasyon sağlayarak transa girmeyi başarmıştı. Bundan böyle fincan deneyini terkederek, otomatik yazı ve sözle ifade şeklinde tebliğler gerçekleştirmeye başlamıştı. Kendisinde zamanla başka yetenekler de tezahür etmişti. Tebliğleri yazılı olarak ifade etmekten başka, Giovanna geçmişte yaşamış usta ressamların ses ve kişiliklerini alarak çeşitli resimler ve tablolar gerçekleştirebiliyordu. Bazan ünlü ressamlar, bazan da kendisinin bile tanımadığı, ancak gerçekten yaşamış olan ressamlar kendi kişiliğinde oluşuyordu. Halen Giovanna'nın gerçekleştirdiği celseler sırasında küçük cisimler oluşmaktadır. Ben, şahsen birkaç defa söz konusu celselerde bulunduğumdan meydana gelen hadisenin gerçek oluşu hakkında tanıklık edebilirim. Ayrıca Giovanna psikometri olayını da gerçekleştirmiştir. Yani belirli bir kişiye ait eşya veya fotoğraf sayesinde ilgili şahsın sağlık, iş ve aşk durumlarına en iyi şekilde nüfuz edebilmektedir.

Görüldüğü gibi Giovanna Bergamini, inanılmayacak seviyede bir çok yeteneği bir arada kullanabilmektedir. Ancak sıhhati ne-

deniyle her ihtiyaç sahibi için sürekli bir çalışma gösterememektedir.

Yıllar önce geçirdiği vahim bir trafik kazası nedeniyle sıhhati büyük ölçüde etkilenmişti. Dolayısıyla kendisinde çoğu kez spontan olarak tezahür eden olaylar Giovanna'yı oldukça bitkin düşürmektedir. Kocasının birinci sınıf bilimsel kültüre sahip olması ve konuya son derece hakimiyet göstermesi, meydana gelen olayları çok iyi kontrol etmesine sebep olmakta ve Giovanna'ya büyük destek sağlamaktadır.

Bu ara tek bir örnek vermek istiyorum: Giovanna trans halinde iken doğaüstü olduğu anlaşılan bir çok ses çıkarmıştır. Yani, kendi sesinden oldukça farklı ses tonları ile konuşmaktadır. Kocası bu seslerin tümünü kayda alıp, zaman içerisinde tekrar tezahür eden seslerin bir öncekilerinin aynısı olup olmadığını tetkik etmek istemiştir. Eşinin ağzından çıkan sesleri çeşitli zamanlarda Fornier Analiz sistemi ile etüd ettikten sonra aynı özelliklere sahip olan seslerin aynı frekanslar içinde olduklarını görmüştür. Üstelik bu sesler zamanla hiç bir değişime uğramamakta idi. Mühendis kocası: «Bütün bunlar, oluşan şahsiyetin gerçekten tezahür haline geçtiğini kanıtlamaktadır» diyor.

Yazımızın başında belirttiğimiz ana temamıza dönmek istiyoruz: Doğüstü yeteneklerden faydalanmak!.. Mühendis Bergamini: «Eşim ve ben eski olan her şeye meraklıyız» diyor. Giovanna'nın yetenekleri aracılığı ile Antik Çağ ile ilgili bulgular ortaya koya-

bilmeyi, arkeologlara bir nebze faydalı olabilmeyi düşündük. Bu alandaki çalışmalarımıza yıllar önce tesadüfen başlamıştık. Zira fincan deneylerinden itibaren AMİDGAR adında Mısır Firavunu olduğunu iddia eden bir varlık tezahür etmişti.»

«SADECE LATİNCEYİ BİLİYORUM»

«Bize her akşam AMİDGAR fancies ve hayali kısa havatını ve dünyanın en meşhur abidesinin inşaatını anlattı: Yani SFENKS'i, yemek tarifleri ve ilaçlar konusunda, 6000 yıl önceki Mısırlıların seremonileri ve törenleri hakkında son derece doğru bilgiler vermişti. Eşime trans halinde iken gösterdiğim çeşitli Hiyeroglifleri çok rahat bir şekilde deşifre edebilmişti. Hemen belirtiyim, ben ve Giovanna eski çağlara olan ilgimize rağmen bu konuda hiçbir bilgi birikimine sahip değiliz. Okulda az çok öğrendiğimiz Latince'den başka kaybolan eski dilleri hiç tanımıyoruz. AMİDGAR sayesinde çeşitli bilgiler edindim, diyorum. Bunların tümünü birkaç yıl önce yayınladığım, «AMİDGAR, SFENKS'İN SIRRI» adlı kitabımda topladım. Bilmeniz gerekir ki, bu çalışmalarında, yıllarca çok sevdiğim arkadaşım, öğretim üyesi Prof. Benedetto F. nin önemli yardımları olmuştur. O da Antik çağlara büyük ilgi duyardı. Nitekim beraber Roma'da ikamet etmemizden faydalanarak Etrusklular ve dilleri hakkında bulgular ortaya koyabilmek ümidiyle araştırmalar yapabileceğimize karar verdik.

Viterbese'deki çeşitli kalıntılara periyodik ziyaretler düzenledik.

Her pazar üçümüz birlikte yola koyulur, o yörenin gizemli ve yabani atmosferine katılırdık. Kısa süre içinde Giovanna ortamın etkisine kapılırdı. Onu çevreleyen kalıntılar sayesinde hafif transa girer, ortam psikometri hadisesi aracılığı ile çevredeki mezarları orijinal haliyle görür, kuru ve yüksek bir sesle eskiye ait hikâyeler anlatırdı. Ancak bütün girişimlerimize rağmen bilgi alabileceğimiz hiçbir Etrusklu varlıkla irtibat kuramamıştık. Bu nedenle araştırmanın başarısızlıkla sonuçlanacağı kanısına kapıldık. 1977 yılında Prof. Benedetto F. Seksenüç yaşında öldü. Giovanna ve ben gezilerimize devam ettik, fakat onun yokluğunu derin bir şekilde her zaman hissettik.

— Prof. Benedetto F. öldükten sonra herhangi bir şekilde sizlerle irtibat kurdu mu?

«Her ne kadar ondan haberi edinmek istedi isek de dört yıl süre ile hiç bir işaret alamamıştık. Sonra, iki yıl önce 25 Nisan 1981 de beklenmedik irtibat gerçekleşmişti. Eşim ve ben bir Etrusk yapısının bulunduğu BLE-RA'ya gitmiştik. Giovanna garip bir huzursuzluk içindeydi, kendisini sıkıntıya boğan bir şeyler seziniyordu. Nitekim kalıntıların tam ortasına geldiğimizde dost bir mevcudiyetin varlığını hissetti. Benden kağıt kalem isteyerek trans haline girdi. O esnada göz yaşları içinde rahmetli dostumun tipik el yazısı ile şefkat dolu kısa bir mesaj yazdı: «Dostlarım, sizinle birlikte olmak isterdim. Her zaman sizi sevgi ile anıyorum.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

bir kaç ay sürdü. Nisan ayından Ağustos ayına kadar. Şu sıralarda ise tamamlanmış bulunuyor. Devam edemeyişimiz kendi isteğimizle olmadı. Etruskular bunu istediler, ancak bir kanıt olarak çeşitli yazı örnekleri ile dillerinin yazı şekillerini bildirdiler. Ancak nedense bir kaç kısıtlı sözcükle yetinmeleri gerektiğini, dillerini koruyan sırrın tamamı ile çözülmemesi istenildiğini söylediler.»

— Etruskular öbür dünyada buldukları ortam hakkında neler söylediler?

Giovanna devreye girerek: Onları uykudan uyandırdığımızda, çağırmadan önce derin bir uyuşukluk içerisinde, bir hiç halinde olduklarını söylediler. Uyandıklarında hayatlarını anımsamaya başlıyorlar ve kendilerini çağıranlarla ilgileniyorlar. Onlarla olan irtibatımız sona erdiğinde: «Şimdi yeraltı krallığına dönüyoruz» dediler.

«KORKAN KİŞİLER VAR»

— Etruskulardan neler öğrenirsiniz?

«Amacımız BENEDETTO'nun aracılığı ile kurulmuş olan irtibat sayesinde, dilleri hakkında daha fazla bilgi toplamaktır. Etruskulara normal yaşamları hakkında sorular sorduk. Bu şekilde kimse-nin bilmediği güncel konuşmalar da kullandıkları kelimeleri öğrenmek istedik. Ve bu gerçekleşti. Etruskular cümle yazmakla kalmadılar onları telaffuz ettiler. Bu çok önemli bir şey, zira hiç kimse Etrusk dilinin nasıl telaffuz edildiğini bilmemektedir.»

— Tebliğleri evinizde mi aldınız, yoksa kalıntıların bulunduğu yörede mi?

«Giovanna kalıntıların bulunduğu yerde» diyor. «Zira ihtiyacı duyduğum atmosfere nüzur edemediğim an, daha kolay transa giriyordum. Her pazar günü Franco ve ben elimizde kağıt, kalem ve teyp, harabelerin bulunduğu yöreye gidiyorduk. Orada eski taşların üstünde oturarak trans haline giriyordum. Tebliğleri Etrusk dilinde yazıyor, tercüme ediyor, yaşamlarını anlatan resimler yapıyor, derin ve kalınca, bana ait olmayan bir ses tonu ile konuşuyordum. Uyandığım zaman boğazımda şiddetli ağrıları duyardım.»

— Siz hiç Etrusk dili konusunda araştırmalarda buldunuz mu?

«Kesinlikle hayır. Hatta nasıl bir şey olduğu hakkında bile fikrim yoktu. Pazar günleri ziyaret ettiğimiz kalıntılarda her hangi bir yazı da yok. Etruskuların sağdan sola yazdıklarını henüz öğrendim. Halbuki trans halinde iken sürekli o şekilde yazıyordum. Uyandığım zaman ise yazdıklarımı okuyamıyordum. Bana göre anlamsız şekillerden başka bir mâna ifade etmiyordu.»

«Franco devreye girerek şöyle ifade ediyor: «Bana göre de hiçbir anlam taşııyordu. Sonra araştırdım ve Etrusk grameri hakkında bilgi topladım. Bilinen birkaç kelimeyi Giovanna'nın yazdığı notlarla karşılaştırdım ve tipatıp uyduğunu gördüm. Ancak edindiğimiz kelimelerin çoğu hiçbir yerde bulunamadı ve zannediyorum henüz araştırmacılar bunlardan habersiz.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

— Uzmanlarla bu konuda hiç konuşunuz mu?

«Mümkün olmadı, en azından bu güne kadar. Tanınmış birkaç Etruskolog ile irtibat kurmaya çalıştım. Araştırmalarımızın dokümanterini yolladım ve onları hangi yolla elde ettiğimi anlattım. Ama kimse cevap vermedi. Anlaşılan ruhsal olaylar hâlâ korkutuyor. Ama, henüz ümidimi yitirmiş değilim. Sizler sayesinde cesaret sahibi bazı uzmanlar bizlerle temasa geçmeyi kabül edebilirler. Biz, bir araştırmamızın ürünlerini sunuyoruz ve gelecek olan bütün eleştirilere açığız.

— Sizlerle konuşan Etruskular kimlerdi?

«Normal insanlar; kadın, erkek, balıkçı, sanatkâr ve köylü. Ancak aralarında yüksek mevkide olanlar da vardı. Örneğin bir savcı. Dostumuz Benedetto F. kendi dillerinde bir şeyler söylemeleri konusunda ikna ederek onları birer birer getiriyordu. İlk gelen SUTRİ'li Maia idi. İsa'dan önce beşinci yüzyılda yaşamıştı. Kendisi köylü bir ailenin üyesiydi ve topraktan çömlek imal ederdi. Şöyle bir ifade kullanmıştı: «Tanrılarımız dilimizin yayılmasını istemiyorlar ve müsaade etmiyorlar. İşte bu nedenle bütün her şeyimiz yok oldu, size çok az bir şey kaldı.» Daha sonra tercümesi ile birlikte bize kısa bir sözcük ilettiler: «Çayırda çiçek toplayarak Maia gidiyor oğluyla.»

PRISCA adlı bir kadın dördüncü yüzyılda yaşamıştı. Balıkçı bir ailenin üyesiydi, şöyle söyledi: «SCHİNTİ balıkları denizde hızla yol alıyorlar.» Bunlar araştırmacıların bilmediği yeni kelimelerdir. PRISCA «SCHİNTİ» bahçinin resmini

de yapmıştı. Bu isimde bir balık hiç duymamıştık.»

«CLEITO, İsa'dan önce dördüncü yüzyılda yaşamış VETULONIA'lı bir hâkim. Bize bir çok sözcük ve kelime iletmişti. Bunlardan biri şöyle: «Uri'nin komşusu tarlaları terkederek savaşmaya giderdi.»

AULO, altıncı yüzyılda yaşamış bir köylü idi ve şöyle yazmıştı: «Aulo'nun karısı köleye bir hediye verdi, çünkü oğlunu tedavi etmişti» Aulo'nun yazısı belli bir özelliğe sahipti. Diğer Etruskularinkinden farklı, belki daha eski.»

— Kaç cümle elde ettiniz?

«Yaklaşık 20 cümle, toplam 147 kelime. Bunların 70 tanesi yeni kelimeler. Roma Etruskolog Dekanı Prof. Staccioli'nin Etrusk Dili sözlüğü 368 kelimedenden ibaret olduğunu düşünürseniz ortaya koyduğumuz bilgilerin derecesini anlamış olursunuz.»

— Size gelen bilgiler kapsamında Etruskular hakkında ne söyleyebilirsiniz?

«Tarımla, balıkçılıkla, el sanatları ile uğraşan son derece çalışkan bir toplum. Sürekli istilâlara karşı savaşmak zorunda kalmışlardır. Tanrılarına sadakat dolu duygularla ve dikkatle riayet ederlerdi. Bize çeşitli konulardan bahsettiler. Özellikle söylediklerini çeşitli figürlerle açıkladılar. Ürettikleri çeşitli kapların, vazoların özelliklerinden, yemeklerinden, çalışma hayatlarından bahsettiler. Özellikle törenleri hakkında edindiğim bilgiler dikkate alınacak değerdedir.»

«TATIUS, FALERİA Şehrinin başkanıdır ve yönettiği kentin sosyal yapısı ve konunları hakkında bilgiler vermiştir. Tüm bu bilgiler

Giovanna tarafından otomatik yazı şeklinde İtalyanca olarak dikte ediliyordu. Etrusklular, onlarla trans halinde olan Giovanna ile aralarında telepatik bağlantı kurulduğunu söylediler. Etrusklular düşüncelerini aksettirirken Giovanna kelime şeklinde algılayıp yazı şekline döküyordu. Son irtibat geçen Ağustos ayında gerçekleşti. Söylediklerine göre irtibat orada sona ermeliydi, zira daha fazla bilgi vermemeleri gerekirdi. Tanrı'ları onları engelliyordu.»

— Sayın Franco bütün bu bilgileri ne yaptınız?

«Bu araştırmayı, aldığımız bilgiler kapsamında son günlerde oluşturduğum kitabımda topluyorum. Etruskça cümleler, resimler, tebliğler, bütün her şeyi içermekte bu kitap. Ayrıca Etruskluların sözlü tebliğlerini de kaydederek bir kaset oluşturdum.»

— Başınızdan geçen bu tecrübe size neler öğretti?

«Her şeyden önce parapsikoloji depremi önceden sezmek, kaybolan kişileri bulmak, maden kaynaklarını keşfetmek, geçmiş araştırmak gibi konularla insanlığın hizmetine sunulmalı. Temennim, Giovanna'»

nın çabalarının bilim adamlarınca da bilimsel araştırmalar için alternatif katkı şeklinde değerlendirilmesidir.

Eide ettiğimiz yeni 70 kelime tercümeleeri ile birlikte, İtalyanca - Etruskça sözlük oluşumu için yepyeni bir adım sayılır. Balgnerin dogmaustu yöntemlerle eide edilmiş olmasına ve bu konuya olan inançsızlığa rağmen yine de verimli bu işin için kullanılması gerektiğini düşünmekteyiz. Parapsikoloji insanların kendi kendilerine oluşturdukları oldukça önemli suallere tatmin edici cevaplar verebilecek olanaklara sahiptir. «Neden yaşıyoruz, öldükten sonra ne olacağız?» gibi. Biz bu araştırmalarımızla ölümden sonraki yaşama kesin inanmış bulunuyoruz. Çünkü, Etrusklar konusunda son derece bilgiz olan Giovanna ile, tarih sayıalarında kanıtlanmış sözcükler aslına uygun olarak yazılabiliyorsa, tarihin derinliklerinden kaybolmuş, ölümleri ile bambaşka bir yaşama kavuşmuş bu varlıklarla gerçek anlamda irtibat kurulmuş demektir. Bütün bu hadiseler ölümden sonra yaşamın varoluşunun bir kanıtı değildir?

Domanica Del Carriere

(Başarışı 1. sayfada)

tad verir, ne de fayda sağlar. Her ne yapılırsa nefis adına yapıyor. Tabiat kuvveti Yaradan'ın bir kuvvetidir ve hükümünü yerine getirir. İster deprem olur, ister baharda çiçekler açar. Zirveden bakıldığında bir fark göremezsiniz. HEM-ZAMANLIK kanunu otomatik işler ve ŞOKLARIN etkisini canlı varlık kendisine göre hisseder. Sonuç önemlidir. Önemli sonuçlar alınma devrinin hızı giderek artıyor.

Selâm ve Sevgiler...

Ergün ARIKDAL

Yeni Bir Yaşam Bilimi mi?

● Yazan : Susan Fassberg'den

● Çeviren : Cüneyt Kurdođlu

(Geçen sayıdan devam)

Sheldrake, sadece morfogenetik alanların zaman ve mekân tarafından engellenmediğini öne sürüyor. Alanlar varsayıldığı biçimde kütsüz ve enerjisiz olduğundan, günlük dünyanın yasaları burada geçersiz olmaktadır. Bununla birlikte, morfik etkinin bir yöne sahip olduğunu ve geçmişten geleceğe doğru hareket ettiğini farzetmektedir. Zamanı ve uzayı aşan irileştirici bir alanın (her nasılsa hügi iletimini hızlandırmaktadır.) Sheldrake'in, H. S. Burr tarafından ileri sürülen «auralar» ya da «elektromanyetik yaşam alanları»ndan başka bir şey hakkında konuştuğuna dikkat eden parapsikologların ilgisini çekeceği kesindir. Daha çok kişinin bu şeylerin nasıl yapıldığını öğrenmelerinden dolayı, bir bisiklete binmenin veya pasta pişirmenin daha kolaylaşması gerektiğini söylemektedir.

Varsayıldığı biçimiyle «morfik rezonansın etkisi» genel kuramı tecrübe edilebilir. Fakat insanlar üzerinde kesin olarak ölçme güç olduğundan Sheldrake deneyine ek deneyler planladı. Her hangi biri N.S. Hoboken'deki farelere özel bir görev öğretebilir ve Tokyo'daki farelerin aynı görevi öğrenmelerinden önce ve sonra öğrenme oranını ölçebilir. Böyle bir deneyin sonuçları, kuramın lehine deneysel kanıtlar sağlarsa, sadece biyologların ve öğrenme kuramcılarının düşüncecek çok şey olmakla kalmayacak, fakat özellikle parapsikologlar tutarsız ve anlaşılmaz görünen olaylar hakkında yeni bir kuramsal yaklaşım edinebileceklerdir. Orneğin, herhangi biri, morfogenetik alanların, türler arasındaki telepatiyi kolaylaştırdığı sonucunu çıkaracak kadar ileri gidebilir.

Morfogenetik alanları bir tür frekans modeli olarak görürsek bu halde aynı, ya da benzer türlerin bireyleri, paranormal haberleşme için olağanüstü bir kapasite gösterebilirler. Titreşimleri alma veya başka birinin dalga uzunluğunda olma gerçekten bütün doğada meydana gelebilir. Bir köpeğin morfogenetik alanı bir insanınkine benzerse, bu durumda hayvanlar ve insanlar arasındaki, bildirilmiş sayısız telepati olaylarını açıklayabiliriz.

ŞIFACI - ŞİFA GÖREN İLİŞKİSİ

Temel fikir, 1960'da N. Marshall'ın telepati ve hafızanın (her ikisinin de) benzer sistemler arasında (örneğin beyinler) bir tür rezonans'a davandığını önermesiyle ileri sürüldü. Marshall, rezonansların uzaydaki yapılar arasında çekim gücü olarak görüldüğünü vardi. Bunların büyüklüğü ve yönü vardır. Aynı zamanda birbirine benzer iki fizik yapı arasında, daha da benzer olmak için bir eğilim vardır.

Genellikle rezonansın akustikle ilgili olduğu düşünülür. Belirli bir frekansta titreşebilen bir alet, aynı frekanstaki etkiye kuvvetli bir biçimde tepkide bulunur. Artık rezonans terimi, şifacı ile şifa gören arasındaki ilişkinin önemli bir yönünü tarif etmek için şifacılar tarafından kullanılmaya başlandı. Örneğin, bu terim şifa görenin tahayvülünde iyileşmeye yol açan değişiklikleri etkileyen, şifa görenin içinde ve şifa görenle şifacının arasındaki duyguları paylaşan tavırların iletilmesini etkileyen bir tahayvül sürecini tarif etmektedir. Bu rezonans kuramının taraftarları, çalışmalarını şifadaki telepatik iletimle sınırlayarak, Marshall'ın ve Sheldrake'ın her ikisinin de görüşünde varolan ana bir soruna değinmeye başlamayı ümit etmektedirler.

Sheldrake'ın kendisi, kuramın özellikle psikokinezi araştırmasıyla ilgili olabileceğini söylemektedir: «Kuantum olaylarını ve nesnelere etkileyen ortama projekte edilen (yansıtılan) alanların ola-

sılığı hakkında konuşuyorum. Muhtemel olayların değişmesinin her tek bir kristalleşme sürecinde ve her hayvanda bütün embriyonik gelişmede devam ettiğini söylüyorum. Bu görüş açısından psikokinezi sürekli meydana gelmektedir».

UYUM DAVRANIŞI

Psikokinezi genellikle dış fizik süreçler, durumlar ya da nesnelere üzerine yapılan etki olarak tarif edilmesine rağmen, Sheldrake'ın görüşü yalnız dış olayları değil, fakat iç biyolojik olayları da kapsamaktadır. Psikokinezi üzerine bu görüşün, psikokinezinin amacına yönelik ve buna katılan sistemler arasındaki sürekli enerjili iletimine dayandığını düşünen R. Stanford tarafından önerilen «uyum davranışı» modeliyle bir ilişkisi vardır. Diğer bir deyişle psikokinezi, sadece psikokinetik gücün bir hedefe doğru yönlendirilmesi olarak değil, rasgele tercihler vererek organizmanın ihtiyaçlarına en yararlı olan herhangi bir olayın sonucu olarak düşünülmektedir. Asağı bitkiler deniler bitkiler. hayvanlar ve hatta cansız madde bu kuralla uyumlu olarak gelişiyor olabilir. Böylece «uyum davranışı» modeli, psi olaylarının altında yatan, oldukça basit bir biçimde belirli olan, doğadaki yeni bir tür düzenleyici ilkeyi işaret ediyor.

Sheldrake, geniş bir biçimde, biyolojik gelişmeyle ilgili olasılıkların değişmesiyle ilgilenirken (morfogenetik alanlar yardımıyla) bu etkili değişim sürecini, hüce (Lütfen sayfayı çeviriniz)

reler ve embriyonlar seviyesinden insan davranışları seviyesine kadar genişlemektedir. Düşündüğümüzden daha çok şeyi psikokinetik olarak yapabiliriz. Örneğin, rastlantı denilen olaylar ve birçok olaylar, geniş ölçüde niyetlerimiz ve arzularımız tarafından muhtemelen etkileniyor. Sanırım arzunun doğal özelliği kendisini gerçekleştirme eğiliminde olmasıdır. Ne Sheldrake ne de Stanford, amaca yönelik etkinin nasıl meydana geldiğini açıklayabilir. Fakat her ikisi de bunun var olduğunu ve tecrübe edilebileceğini öneriyorlar.

HİYERARŞİK PARÇALAR

William Braud «uyum davranışını» modelini değişme ve atalet özelliklerini dahil etmek için genişletti. Kararsızlık (lability) herhangi bir sistemde değişme için gerekli olan yetenek, serbest değişkenlik derecesi: atalet (süre durum) de bir sistemin değişme ve karşı koymasını, şimdiki durumunu sürdürmesini tanımlar. Kararsız sistemlerin âtil sistemlerden daha çok psikokinetik etkiye duyarlı olduğunu öne sürmektedir. Sheldrake'in kuramında, yüksek seviyede olasılığa sahip yapıların morfojenetik alanları (moleküller gibi), düşük seviyede olasılık alanlarını (atomlar gibi) etkilemektedir.

Böylece bir organizmanın etki alanı hiyerarşik biçimde dizilen parçalardan oluşur. Yüksek seviyedeki parçalar aşağı seviyede izin verilen sonuçların sayısını sınırlandırarak, aşağı seviyedeki parçaları etkilemektedir.

Araştırmanın başlangıç duru-

munda, Sheldrake tarafından tartışılan etki hiyerarşisinin, örgütlenmiş parçalarının kararsızlığı ile bir ilişkisi bulunup bulunmadığını araştırmak güçtür. Bu sorunu daha da araştırmak için deneyler planlamak kolay olmayacaktır. İlk önce, Sheldrake'in sürekli olarak vurguladığı gibi, morfojenetik alanlar tek başlarına değil, fakat biyofizikçiler ve biyokimyacılar tarafından etüd edilen enerjetik ve kimyasal nedenlerle birlikte hareket etmektedir. İkinci olarak hem biyoloji, hem de parapsikolojide sık sık olduğu gibi, bir canlı organizmanın hiyerarşik yapısını, bütünü parçalarını ayırarak incelemek zordur. Örneğin, tek tek hücreler, yaşadıkları tüm dokunun morfojenetik alanından kaldırılırsa, bu yapay ayırma altında yüksek seviyedeki tüm dokunun etkisiyle sınırlanmış olacak davranışları ortaya koyabilirler. Benzer biçimde, doğal olarak meydana geldiği ortamın dışında psilayları incelemeye çalıştığımızda, sadece şüphe götürür olmaktan daha başka bir şey olmayan tek tek parçaları mı inceliyoruz?

Büyük Nizam

Tebliğ: Kemal YOLCUSU

Seninle asırlar boyu
Tanışırız ey dost.
Maddeden sıyrılınca
Varlıklara bağlanırsın.
Kimi ararsan, onu bulur,
Neyi istersen,
Onu görürsün.
Bazan fanilik zarflar,
Ayırır seni.
İdrak edemez olursun,
Kendi kendini.
Beden kisvesine bürünür,
Zamanın içinden görünürsün.
Avare dolaşır,
Durmadan koşarsın.
İhtiras gem vurur,
Coşarsın.
Uzanırsın hayata pervasızca,
Yaşarsın.
Egoizma içinde hayâsızca,
Putu, taşu, ağaca taparsın,

Ne mümkünse yaparsın...
Sonra zaman geçer
İmkân geçer
Maddî servetin olan beden,
O da geçer.
Zarf yırtılır,
Bulutlar sıyrılır,
Hakikatler
Berraklaşır.
İstirap çeken ruhun
Olgunlaşır...
Gene dönmek istersen bize,
Uzatırsın elini
Dost elimize.
Her merhale
Tekâmüle doğru
Bir devri daimdir,
Kâinat nizamı,
Bununla kaimdir.

Hikmet OMAV

Spirit Aktüalite

Babamdan Kalan Armağan

● D. L. LEWIS

Babam Charles A. Lewis kuvvetli bir şekilde 'ölüm sonrası hayat'a inanıyordu. Buna rağmen ben, birkaç yıl öncesine kadar inanmıyordum.

1963 yazında, 11 yaşlarımda olduğum sırada, sabaha karşı 5:30'da misafir odamızdan gelen darbe sesleriyle uyandım. Korktuğum için yatağımdan çıkmadım. Az sonra, zemin kattaki odasından çıkıp gelen babamın yanına koştum. Misafir odasına birlikte gittik. O da darbe seslerinden uyanarak buraya gelmişti. Sağa sola biraz baktıktan sonra güleräk, gecenin serinliğinden sonra ısınmaya başlayan hava nedeniyle evin kendisinden çıkan çatırtılar olduğunu söyledi.

O gün öğleden sonra babam kız kardeşi Mildred Backstrom'la ilgili bir telefon haberi aldı. Bize geldiği zamanlarda muhakkak misafir odamızda kalan Mildred halam sabaha karşı 5.30'da ölmüştü

Bu olayı yaklaşık 17 yıl sonra, 27 Kasım 1980 tarihine kadar unutmuştum. O gece derin bir uy-

kudan kuvvetli bir çarpma sesiyle uyanmıştım. Yatağımin içinde doğrularak etrafı dinledimse de birşey işitemedim. Yanımda mışıl mışıl uyumakta olan karımın soluk alışışı dışında apartman dairemizde çıt yoktu. Beni uyandıran ses dolaptan gelmişti, ama artık yoktu. Bunun üzerine rüyamda işitmiş olabileceğimi düşünerek bir nefes aldım ve tekrar yatağa girdim.

30 saniye kadar geçti gecmedi, aynı sesi dolap hizasından yine işittim. Tekrar yatağımda doğruldum ama ses yine kesilmişti, tekrarlamadı. Yatağa uzanır uzanmaz yine işittim. Bu şekilde birkaç kez daha tekrarladıktan sonra ışığı yakıp dolabı actım. Herşey yerli yerinde duruyordu. Tekrar tekrar beni uyandıran sese neden olabilecek birşey görememiştim.

Fakat verime gidip yattığımda darbe sesi tekrar başlıyordu. O sırada halamın ölüsü sırasında işittiğim darbe sesleri aklıma geldi. Bunu hatırlar hatırlamaz da dolaptan gelen sesler kesildi. Ve ardından hemen babamın ölmüş olabileceği aklımdan geçti. Kalp rahatsızlığı vardı. Fakat hemen ardından arkadaşlarıyla çıktığı av gezisinden yarın döneceğini hatırlayınca içime biraz rahatlık geldi. Eğer başına birşey gelmiş olsaydı yanındakilerden biri muhakkak telefon ederdi.

Ben yine de sabahlevin kalkma vakti geldiğinde, ilk iş olarak annemi gördüm ve bana daha önceden planlandığı gibi babamın

öğleden sonra döneceğini bildirdi. O gün işte iken annem telefonla aradı ve öğleden sonra 1:30'da babamın bir trafik kazasında hayatını kaybettiğini bildirdi. Tüm bu olayların aynı zamanda olmuş olabileceği söylenebilir. Fakat tesadüften çok, güçlü bir zihnin bu planlamanın ardında olabileceğini tahmin ediyordum.

Babam sağlıklıyken kendisine bir mezar almamıştı. Bu nedenle annem onun nerede yatmayı arzu edebileceğini bilmemekten dolayı üzgün bulunuyordu. Hangi mezarlığa ve neresine gömeceğimizi bir an önce kararlaştırmalıydık. Ben, aklıma ilk gelen Whèaton'daki Gate of Heaven (Cennet'in Kapısı) mezarlığını önerdim. Uygun bir mezar bulmak amacıyla çıkıp oraya gittik.

Babam doğa aşığı, ağaçları seven biriydi. Hemen hemen her ağacı karşıdan tanırdı. Bu nedenle mezarının bir ağacın altına ve da ağaçlıklı bir vere yakın olmasını istiyorduk. Fakat mezarlık görevlisi ağaç altlarının tamamen dolu olduğunu, ancak açıklık alanlarda boş mezar yerlerinin bulunduğunu söyledi. Sonra broşürde ağaçlıklı bir mezarlık aradık ve sahibinin az önce bırakıp gittiği bir mezar veri gözümüze ilisti. Güzel bir akcaaağacın dibinde bulunan bu mezarı verinde görmek üzere hemen hareket ettik. Mezarın bulunduğu vere vardığımızda annem biraz dinlenmek amacıyla durduğu zaman, ben ister istemez mezar taşlarındaki isimleri okumaya başladım. Bakışlarım ölmüş insanların isimleri üzerinde dolarken amcamın adıyla karşılaştığım zaman donakalmıştım. Io-

wa'da büyümüş olan babamın bu yörede birkaç akrabadan başka yakını bulunmuyordu. Bu birkaç akrabadan biri de amcamdı. Ne annem ne de ben o ana kadar şimdi önünde bulunduğumuz amcamın mezarının yerini daha önceden biliyorduk. Ve şimdi onu kendi ayaklarımızla bulmuştuk. Üstelik babam için almayı düşündüğümüz mezarın hemen yakınında...

Defin merasiminden sonra eve geldiğimizde kız kardeşim bizi kapıda karşıladı. Heyecandan eli yağı ve sesi titreyerek, biz evde yokken, babamın odasında oturduğu sırada babamın en çok sevdiği İsa'yla ilgili tablonun durup dururken yere düştüğünü ve verine asmak için kaldırırken arkasında babamın el yazısıyla şu satırların yazılı olduğunu gördüğünü anlatmaya çalıştı: «Sevgili çocuklarım nerede olursam olayım daima sizinle. Bu hayatta ve bundan sonraki hayatta sizi hep sevirim. Sevgiler. Babanız».

Babam ölümüyle bana hediyelerin en güzelini vermisti: Ölümünden sonraki hayatın kesin şansını... (FATE'den)

Ölümler Vadisinin Gölgesi

● Kelly CRADER

Hemşire olduğum için, ölüm olayını başka insanlar üzerinde bir (Devamı 27. sayfada)

kulluk edin, yeter...» anlamında söylenmiştir. Nitekim, «O her şeye de Vekil'dir.» sözü, bunu teyit etmektedir. Vekil'e itaat, asile itaatir elbet...

«Allah, her şeyin yaratandır. O, her şeye Vekil'dir.» Zümer ayeti de aynı anlamda söylenegelmştir. Buradaki yaratmak fiili. YOK'tan VAR' etmek anlamında bir yaratma değildir. Yaratanın (Mutlak Yaratanın) yaratıklarından, beniden düzenlemelerle, değiştirmelerle «varetme» anlamında bir yaratmadır. Yani, bize göre bir yaratma. Örneğin, işi biten bir sistemi dağıtıp yeni bir sistem kurmak gibi (Galaktik bir sistemi dağıtıp, yeni bir galaktik sistem kurmak, bu tür Tanrı'ların işidir...) Bütün bu yaratma, yani varetme işlerini, Mutlak adına, vekâleten bu Tanrı'lar yapıyor.

(Rabb'imizin muktedir olduğu işleri bize sıralayıverseler, Mutlak Tek Tanrı, O'nu zannederiz!..)

«Allah katından, geri çevrilmeyecek günün gelmesinden önce Rabb'inizin çağrısına cevap verin! O gün, hiçbirinize sığınacak yer bulunmaz; inkâr da edemezsiniz.»

Yukarıda sözünü ettiğimiz iki avette (sonuncusuyla üç avette). Âlemlerin Rabb'i olan Allah'ın, üstünden ve altından söz edilmisti. Bu avetle de Âlemlerin Rabb'i olan Allah'tan söz edilmektedir. Kur'an ve Kur'an'ın asıl kaynağı Ana Kitap, bu Allah'ın nezdindedir. Bu nedenle deniliyor ki, «Allah katından, geri çevrilmeyecek günün gelmesinden önce Rabb'inizin çağrısına cevap verin!» Çünkü O gün, bu Dünya Okulu'nun kapanma günü, dolayısıyla da «Dönüşünüz Bana'dır.» dendiği gibi, Allah Katına dönüş vaktidir. Tabii

dönebilecek yüzü ve gücü olanlar için... Dünya Okulu kapanmış; nereye sığınılacak? Dünya Okulu'na başlamadan önceki açık şuuru-na, bir an için herkes döndürülmüştür. İnkâr da edemezler!. Vay burada kalacaklarımızın hali pür melâline!..

Yeryüzünün Rabb'i, bunun için gereken çağrıda bulunup; Allah Katı'na gerçek kulluk anlayışıyla dönebilmemizi sağlamak istiyor...

«1. Göğe ve gece ortaya çıkana and olsun! 2. Gece ortaya çıkmanın ne olduğunu sen bilir misin? 3. O, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır. 4. Üzerinde, gözetici olmayan kimse yoktur.»

Evet: Akyıldız'dan (Sirius'tan, Şi'ra'dan) söz ediliyor! Gökyüzünde bunca savısız yıldız varken, acaba neden yalnız bu yıldızdan söz edilmektedir? Gerçekten de Sirius A beyaz, parlak ışığıyla gökyüzünün en parlak yıldızdır. Hem de diğer yıldızlardan, yeryüzüne en uzak yıldızlardan biri olmasına rağmen!..

«Şi'ra» iki yıldız anlamındadır. Bu iki yıldız, biri kırmızı ısıklı Sirius B (gözle görülmez), diğeri beyaz ısıklı *Sirius A*'dır.

«Üzerinde, gözetici olmayan kimse yoktur.» apaçık sözünden de anlaşılıyor ki, burası Tanrılar Ülkesidir... Allah bu Tanrılar Ülkesinden, pek çok güneş sistemlerine pek çok âlemlere hükmetmektedir.

(Eski Mısır'ın, Keops Piramidi'nin bir varlığından, sürekli olarak bu yıldız gözetlevip olacakları bilmesi boşuna mıydı?!)

«1. Ey Muhammed! De ki, O Allah, bir TEK'tir. 2. Allah, her sevden müstağni ve her şev O'na muhtacdır. 3. O doğurmamış ve doğmamıştır. 4. Hiç birşey, O'na denk değildir.»

Bu ayetler de, Mutlak Allah'ı tanıtmaya çalışan sözlerle yüklüdür...

insanoğlu, kendisi (objesi), ruh ve evreni arasındaki ilişkiyi, bilerek kurup, Tanrı'sının katına çıkarabilmesi için buradadır. Buradan alacaklarını alıp dönebilmek onun cehti, çabası ve de başarısı olabilirse, ona ne mutlu! Dönebilecek yüzü, çıkabilecek gücü olmazsa vay haline!.

«Doğrusu, Şi'ra yıldızının Rabb'i O'dur.»

Evet, gökyüzünde milyarlarca yıldız dururken, bu yıldızın işaret edilmesi, elbet boşuna değildir. Bu gün belki buna inananlar çok az çıkacaktır ama, ileride onlar da bu gerçeği mutlaka öğreneceklerdir. (Tabii buna nasipleri varsa...) Evreni gözetleyenler orada!.. Tanrı-

lar Ülkesindeki Ulu Varlıkların tümü, Tanrı'lık Seviyesine yükselmiş Mutlak Adına, Âlemlerinin Rabb'i (Sirius'un Allah'ı) hükümranağında kendilerine tâbi âlemleri görüp-gözeten-yöneten Yüce Zatlardır...

Biz zavallı insanlar (yeryüzü insanı, beşerler), henüz kendi Rabb'imizi bilemezken, Rabb'imizin de Rabb'ini nasıl bilebileceğiz ki?! Söz olarak bunları diyebilme-miz bile büyük cüretkârlıktır Ve bize Yukarıdan lütfedilen ruhsal bilgilere dayanarak (idrak ettiğimizden, şuuruna vardığımızdan, duyabildiğimizden değil) sadece cüretkârlığımızdan bu sözleri edebiliyoruz...

Yüce Rabb'imiz bize, bunları idrak ederek duyabilmemizi nasip etsin!.

En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İSTANBUL TAHMİSOKAK

ÖLÜM SONRASI HAYAT

«Psişik Tanecikler»

● Fizikçi CHARON'un EON'ları Gerçek mi? ●

— F. GOURON —

Place des Terreaux, no. 7'de bulunan Lyon Psişik Tetkikler Derneği Başkanı M. F. Gouron, hepimizi meşgul etmekte olan sorunları, bilimsel ve edebî imajlardan yararlanmak suretiyle, 1980 yılının ilk program bülteninde, yukarıdaki başlık altında açıklamaya çalışmaktadır.

Ezoterik tradisyon ve modern bilim, evren'de «herşeyin vibrasyonlardan ibaret bulunduğunu» (Hermes Yasası) ve yine her şeyin maddî veya psişik partiküller (eon'lar, psişik elektronlar) halinde daha az veya daha fazla yoğunlaşmış enerjiden başka birşey olmadığını (Einstein) kabullenmede söz birliği etmektedirler. Bu enerjetik cisimcikler, formları ve dinamik modelleri hem yaratan ve hem de yönlendiren bir kohezyon gücünün etkisi altında yakınlık ve benzerliklerine göre gruplandırılmakta ve de topak haline getirilmektedirler (Claude Bernard'ın «hayat taslağı»). Böylece organik hücreler doku, kas, kemik, organ, vs. görünümünü altında bir araya gelip, hayatî «alan»a ait güç hatlarının da çekip çevirmesi sayesinde, insanın fizik bedenini oluşturmaktadırlar. Bedenimizdeki hücrelere karşılık olarak tutabileceğimiz eğe talaşı tanecikleri sayesinde, manyetik güç hatlarını materyalize edilebilen bir miknatısın dinamik «alanı» ile yukarıda sözünü ettiğimiz hayatî «alan» pekâlâ mukayese edilebilmektedir («manyetik tayf» adlı klâsik deney). Hastalık halinde, hayatî manyetik «alan» karmakarışık olmakta, bozulmakta ve tabii tekrar düzeltilmeye muhtaç duruma düşmektedir (şifacı med-yomlara özgü iyileştirici manyetik güçlerin rolü). Ölümle birlikte ise hayatî «alan», kendisine bir zamanlar organizatör desteklik hizmeti sunmuş olan hücrelerden, tam anlamıyla ayrı düşmektedir; o zaman da hücreler birbirlerinden kopmakta, dağılmakta ve kendi başlarına kalmaktadırlar. Böylece de fizik beden, malum ifadedeki gibi «toprak haline» dönüşmektedir.

Ama yine de hayatî beden yok olup gitmemektedir, daha da gayri maddi olan psişik ve spiritüel bedenlerimiz ise zaten yok olmamaktadır. Bu bedenler ölümden sonra da varlıklarını sürdürmekte ve (terkettiği madde taneciklerinden ayrı kalmasına rağmen reel ve aktif kalabilen) şu deney miknatısının manyetik alanı gibi canlılıklarını devam ettirmektedirler. Ölüm sonrasında da yaşamaya devam eden

bu bedenler, kendileriyle birlikte (titreşik ve üstün enerjiye ait olup kendilerini fizik beden içindeyken canlı kılmuş olan aynı benzerlik ve kehezyon yasası gereğince) birbirlerine kaynaşmış durumda bulunan tüm «tanecikleri» de sürüklemektedirler. Bu tahrip edilemez nitelikli «güçler alanı» psişik ve spiritüel «Ego»muz veya «Ben»imiz diye de adlandırdığımız şeyin, homojen enerjetik yapısını oluşturmaktadır.

Bir başka benzetme yapmak gerekirse, bu birbirlerine yapışık ve dayanışık durumdaki sayısı belirsiz enerji «tanecikleri»ni pekâlâ gözle görülemez nitelikli, fakat canlı olan ve (insan bireyliğinin gözle görülemez nitelikli fakat hareketli bir sembolü sayılabilecek) bir «kraliçe»nin zekice yönetimi altında kıpır kıpır titreşmekte olan ve de bir «oğul» misali gruplaşmış bulunan sonsuz sayıda «arılar» topluluğu ile mukayese edebiliriz. Antite (vartık) diye adlandırdığımız şey, işte bu psişik ve spiritüel nitelikli «oğul»dan başka birşey değildir. Sonuç olarak şu söylenebilir ki, Antite, sayısı belirsiz bir organlaşmış vibrasyonlar «salkım»ını sarıp kuşatan, âdeta bir sürü vibrasyonla örülü görünmez bir torbadır. Demek oluyor ki, Antite, genellikle gözle görülemez nitelikli, fakat, bazan (görünmesini, hatta duyu organlarımızla bile algılanabilmesini mümkün kılacak ölçüde güçlü bir yoğunlaşma olgusunun etkisiyle) materyalize de olabilen bir form'a sahiptir (materyalizasyon fenomenleri).

Görünmeyen âleme yaptığı az veya çok uzun ziyaretleri sırasında «antite-oğul», gerektiğinde, kendi evrim durumuna uygun düşecek yeni bir «kovan» (yeni bir fizik beden) arayışı içine girmektedir, ama daima hep aynı temel varlığını «kovan'ın Varlığı, ruhu demek olan «Kraliçe»yi) muhafaza etmektedir. Kürsümüzden sunulmakta olan Öğreti'ye, (ölüm sonrası hayat görüşüyle birlikte) temellik etmekte olan reenkarnasyon'un görünümü işte budur.

(Renaitre 2000 - No. 16)

(Baştarafı 21. sayfada)
çok kez görmüştüm. İnsanların öldükten sonra öte âleme gidip tekrar geri geldiklerini de, hem başkalarından duymuş hem de kendim okumuştum. Fakat bu durum benim başıma gelene kadar pek önemsememiştim.

'Britel' diyabetik rahatsızlığım bulunduğu için, kan şekeri stabilize olamıyordu. Devamlı olarak azalıp çoğaldığından, insülinin de buna bağlı olarak devamlı bir şekilde arttırılıp eksiltilmesi gere-

kiyordu. Bu tür şeker hastalığının kontrolünün çok zor olduğunu söylemeye gerek yok. 22 Eylül 1982'de rahatsızlığım iyice artınca müdahale etmek zorunda kaldılar ve o zaman her tür insüline karşı alerjim olduğu saptandı. Kan şekeri gitgide artıyordu.

Enid Memorial Hastanesi'ne kaldırıldığım zaman, hemen hemen koma durumunda bulunuyordum. Doktor ve hemşireler etrafımda pervane olmuşlardı. Damardan (Devamı 33. sayfada)

Ruhçuluk Ve Kur'an'ın Cevapları

● Sadi ÇAYCI ●

SORU: Şu halde, peygamberler, dolayısıyla Hz. Muhammed de hata - günah işlemiş olabilirler mi?

CEVAP: Andolsun, kadın onu arzu etmişti, eğer Rabb'inin doğruyu gösteren delilini görmeseydi, Yusuf da onu arzu etmişti. (Yusuf, 12/24).

BİZ sana apaçık bir fetih verdik. Ta ki Allah, senin GÜNAHINDAN, GEÇMİŞ VE GELECEK OLANI bağışlasın ve sana olan nime-tini tamamlasın ve seni doğru bir yola ilet-sin. (Fetih, 48/1-2).

ALLAH SENİ AFFETSİN, doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalan söyleyenleri bilmezden önce niçin onlara izin verdin? (Tevbe, 9/43).

Eğer BİZ seni sağlamlaştırmamış olsaydık, onlara bir parça meyle-decektin. O takdirde sana hayatın da, ölümün de kat kat azabını tattırırdık. Sonra BİZE KARŞI yardımcı da bulamazdın (İsra, 17/74-75).

Surat astı ve döndü. Kör geldi diye. Ne bilirsin belki o arınacak? Yahut, öğüt dinleyecek de öğüt kendisine yarayacak. Kendisini zen-gin görüp tenezzül etmeyene gelince, sen ona yöneliyorsun. Onun arınmamasından sana ne? Fakat, koşarak sana gelen Allah'tan korkarak gelmişken, sen onunla ilgilenmiyorsun. **OLMAZ BÖYLE ŞEY** o inen Kur'an ayetleri bir hatırlatmadır. Dileyen onu düşünüp öğüt alır. (Abese, 80/1-12).

Allah'ın nimet verdiği, senin de kendisine nimet verip hürriyeti-ne kavuşturduğun kimseye, «eşini yanında tut, Allah'tan kork» di-yordun, fakat Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde gizliyordun, insan-lardan çekiniyordun, oysa asıl çekinmene lâyık olan, Allah idi. (Ah-zab, 33/37).

Bil ki, Allah'tan başka Tanrı yoktur. Ey Muhammed, **KENDİ GÜNAHIN**, inanan erkeklerin ve inanan kadınların günahı için Al-lah'tan mağfiret dile. (Muhammed, 47/19).

SORU: Hz. Muhammed'in bir çok mucizesinden söz edilmektedir. Gerçekte ise kendisinin Kur'an'dan başka mucizesinin olmadığını ortaya koyan ayetler var mıdır?

CEVAP: Dediler ki, «bize Rabb'inden bir mucize getirmeli değil miydi?» Onlara, önceki Kitap'larda bulunan deliller gelmedi mi? (Taha, 20/133).

Dediler ki, «Ona Rabb'inden mucizeler indirilmeli değil miydi?» De ki, «mucizeler Allah'ın yanındadır. BEN ANCAK APAÇIK BİR UYARICIYIM». KENDİLERİNE OKUNAN KİTAP'I SANA İNDİRMEMİZ, ONLARA YETMEDİ Mİ? Şüphesiz inanan bir toplum için bunda bir rahmet ve öğüt vardır. (Ankebut, 29/50-51).

İnkâr edenler diyorlar ki, «ona Rabb'inden bir mucize indirilmeli değil miydi?» SEN, ANCAK BİR UYARICISIN, her toplumun bir yol göstericisi vardır. (Ra'd, 13/7)

Mü'min olmuyorlar diye neredeyse kendini helâk edeceksin. Dİ-LESEK onların üzerine gökten bir mucize indiririz de boyunları ona eğilir. Rahman'dan onlara hiçbir yeni uyarı gelmez ki, mutlaka ondan yüz çevirici olmasınlar. (Şuara, 26/3-5).

BİZİ MUCİZELER GÖNDERMEKTEN ALIKOYAN ŞEY, evvelkilerin, onları yalanlamış olmasıdır (İsra, 17/59).

SORU: İslam'da bilimin ve bilginin yeri ve önemi nedir?

CEVAP: De ki, «bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?» Doğrusu ANCAK AKLİSELİM SAHİPLERİ ÖĞÜT ALIR. (Zümer, 39/9.)

Kulları içinden ANCAK BİLGİNLER, ALLAH'TAN GEREĞİNCE KORKAR (Fatır, 35/28).

Dilediğine hikmeti verir. HİKMET VERİLEN KİMSEYE ÇOK HAYIR VERİLMİŞTİR. BUNU ANCAK AKLİSELİM SAHİPLERİ DÜŞÜNÜP ANLAR. (Bakara, 2/269).

SORU: Kur'an'da bir çok ayetlerde İsrailoğulları'ndan bahsedilerek cumartesi günününün tatil olduğuna işaret edilmektedir. Bunun değiştirildiğine, cuma günününün tatil sayılması gerektiğine ilişkin ayet var mıdır? (Öte yandan şunu da not olarak ekleyelim ki, Hristiyanların pazar gününü tatil ve ibadet günü saymaları, bir kısım Hristiyan dinbilimcilerince dahi eleştirilmektedir.)

CEVAP: Ey inananlar, cuma günü NAMAZ İÇİN CAĞRILDIĞI-NIZ ZAMAN, Allah'ı anmaya koşun, işi gücü bırakın. Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. Namaz kılındıktan sonra yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. (Cum'a, 62/9-10).

SORU: Kur'an'da geçen namaz kelimesinin sadece Müslümanlarca bilinen ve uygulanan ibadet şeklini değil, aynı amaca yönelik diğer ibadetleri de kapsadığını gösteren ayet var mıdır?

CEVAP: Musa'ya ve kardeşine, «kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın ve evlerinizi karşı karşıya kurun, NAMAZ KILIN ve mü'minleri müjdeleyin» diye vahyettik. (Yunus, 10/87).

SORU: Daha önceki açıklamalardan, Kur'an'daki BİZ kelimesi-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

nin doğrudan Allah'ı göstermediği, ruhsal yönetim mekanizmasını ifade ettiği, Allah'ın esasen bütün alemlerden ve yaratıklardan ayrı olduğu, yaratıkların idaresinde yine hak, adalet ve liyakat ölçülerine göre yaratıkların kullandığı anlaşılmaktadır. Öte yandan İncil'de geçen «BABA» kelimesi ile de aslında Allah'ın kastedilmediğine, bu şekilde düşünerek sonuçlar çıkaran Hıristiyanların büyük yanılgıya düştüklerine, «BABA» kelimesi ile Hz. İsa'nın Cebrail'i kastettiğine, zira Hz. İsa'nın babasının Cebrail olduğuna ilişkin ayetler var mıdır?

CEVAP: Allah'ın yanında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı, sonra ona «ol» dedi, artık olur. (Al-i İmran, 3/59).

Kitap'ta Meryem'i de an. Bir zaman o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti. Onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. BİZ de CEBRAİL'İ ona gönderdik. O, ona DÜZGÜN BİR İNSAN ŞEKLİNDE GÖRÜNDÜ. Meryem dedi ki, «ben senden, çok esirgeyici Allah'a sığınırım. Eğer Allah'tan korkuyorsan bana dokunma»' Cebrail, «ben» dedi. «sadece Rabb'inin elçisiyim: SANA TERTEMİZ BİR ERKEK ÇOCUĞU HEDİYE EDEYİM DİYE GELDİM». «Benim nasıl oğlum olur» dedi, «bana bir insan dokunmada ve ben bir kahpe de değilim». Ruh, «öyledir» dedi, Rabb'in: —O bana kolaydır. Onu insanlara, KUDRETİMİZİ GÖSTEREN BİR İŞARET ve bizden bir rahmet kılmak için BUNU YAPACAĞIZ— dedi» ve İŞ OLUP BİTTİ. Meryem ona gebe kaldı. Onunla uzak bir yere çekildi. (Meryem, 19/16-22).

SORU: Hıristiyanlıkla ilgili en önemli ve tartışmalı bir konu da Hz. İsa'nın ölümüdür. Bu konuyu açıklayan ayetler var mıdır?

CEVAP: İsa'yı öldürmediler ve asmadılar. Lâkin onlara İsa gibi gösterildi. Bunda ihtilâf edenler şüphededirler. Onun hakkında bilgileri yoktur. Ancak onlar zanna uymaktadırlar. Ve yakinen onu öldürmediler. Bilâkis Allah, İsa'yı yükseltip kendisine kaldırmıştır. (Nisa 4/157-158)

Allah İsa'ya, «ey İsa, Ben seni vefat ettirip, kendime yükseltip kaldıracam. Seni küfr ve günahlardan temizleyeceğim. Sana tâbi olanları kıyamete kadar kâfirlere üstün kılacağım...» dedi (Al-i İmran, 3/55)

SORU: Son olarak, Hz. Muhammed'i ve temel düşünceleri anlatan ayetlerden örnekler verir misiniz?

CEVAP: Ey inananlar, andolsun ki, içinizden size, sıkıntıya uğramanız kendisine ağır gelen, size düşkün, inanan'lara şefkatli ve merhametli bir peygamber gelmiştir. (Tevbe, 9/128)

De ki, «O Allah bir tektir. ALLAH HERŞEYDEN MÜSTAĞNİ ve her şey O'na muhtaçtır. O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir.» (İhlas, 112/1-4)

Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz, bundan başkasını, dilediğine bağışlar. Allah'a ortak koşan da gerçekten büyük bir günah işlemiştir. (Nisa, 4/48).

Düşünenlerin Köşesi

Sonsuz Karma

Merhaba... Nedir karma? Sanskritçe kökenli bir sözcük, «fiil» ya da «yapma» anlamında. Karma kuralınca, tüm fiillerimizin sonuçlarından kendimiz sorumluyuz.

Ya peki, İslâm inancında 6. olan kader'e iman ile yani, hayır ve şer her şeyin Tanrı'dan olduğuna inanmakla; tüm fiillerimizin sonuçlarından kendimizi sorumlu tutmamız nasıl bağdaşabilir? Tanrı hem hayır ve şerri yaratacak, hem de yarattığı şerden beni suçlayacak. Bu nice iştir?

Tekâmül düzeylerimize göre ve de tekâmülümüz için 180 derece zıt anlamamız istenen bir kriter var ortada. Sıfır derecede Cebriyye mezhebi yer alıyor. Onlara göre kulun seçme ve seçtiği yönde hareket etme özgürlüğü yok. Kulu biyo-robot kabul ediyorlar. 180 derecede Cebriyye'nin zıddı Mutezile mezhebi var. Kader anlayışını reddediyor. İnsanların irade ve hareket özgürlüğüne sahip olduklarını, kendi davranışlarının yaratıcısı ve sorumlusu bulduklarını belirtiyor. 90 derecedeyse Eş'ari mezhebi yer alıyor. «Bir fiil üzerinde» diyorlar. Eş'ari'ler, «hem kulun hem de Allah'ın müessir kudreti olamayacağı için, kulun fiili üzerindeki müessir kudret, Allah'ın kudretidir.» O halde, kulun kudretinin tesiri olmadan Allah İlahî Kanun gereği o fiili, kulun azim ve kesin niyeti olduğu an'da yaratır. Eş'ari'lere göre mesele; «İlahî kudret + kulun azim ve kesin niyeti» koalisyonundan ibarettir. Kulun cüz-î iradesi yani azim ve kesin niyeti ile İlahî Kudret dengeleniyor.

Kader ne ki? İslâm inancına göre Tanrı'nın, bütün olacak şeylerin, olmadan önce ne zaman olacağını, nerede olacağını, nasıl olacağını, en ince özelliklerine varıncaya kadar ezelde bilmesine; olacakları tayin ve takdir etmesine kader denir. Kuşkusuz, dünyalardan bihaber bir Tanrı olamaz... Anlayabildiğimiz kadarıyla dahi Tanrı'lık; herhangi bir konuda maziyi, hali ve istikbali aynı anda bilebilmeyi gerektirir. Tanrı'lığın niteliklerinden biri olan zamandan münezzehtir, bunu gerektirir. Tanrı senin benim gibi olayların ardında kalamaz, onların seyircisi olamaz. Öyleyse eğer, o Tanrı değil puttur.

Eğer Tanrı'nın isteği varsa, ya da evrensel düzene Tanrı isteği diyorsak, kuşkusuz hiçbir olay Tanrı arzusunun dışında kalamaz.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

İşte kader'i belirleyen bu Tanrı'sal niteliklerdir. Tanrı'lık istikbal bililmeyi gerektirdiğine, Tanrı'nın bildiği istikbal değişmeyeceğine göre, evren mekanik robotlarla, biyonik robotlarla, psişik robotlarla dolu bir kurulu düzendir diyen Cebriyye'ciler, Tanrı'ya sınırsızlığıyla sınırladıklarını farketmediler. Tanrı'sal güç, isterse kendini sınırlayamaz mı? Sınırlar kuşkusuz. Görebildiğin kadarıyla O, sonsuz küçük te de var.

Sen ve ben, kendi tekâmül düzeylerimizde ve düzlemlerimizde birer duyuş-düşünüş-davranış potansiyeline sahip kişileriz. Belirli duyuş-düşünüş-davranış değerlerine sahip kişilerin, belirli olaylar karşısındaki duyuş-düşünüş-davranışları elbette belirli olacaktır. Kişilerin duyuş-düşünüş-davranış değerleriyle, olayların akış konjonktürü arasında kâh uyum, kâh çatışma vardır. Çatışmalarda kâh olaylar galip gelecektir, kâh kişiler. Ne var ki, ister kişiler ister olaylar olsun, evrensel düzenle uyum sağlayanlar galibiyete ulaşacaktır. İster kişi, ister olay galip gelsin, aslında galip gelen evrensel düzendir. Çünkü kişiler evrenin, olaylar evrensel düzenin birer parçasıdır. Evrenin ve evrensel düzenin dışında bir şey yok.

«Hayır ve şerrin hepsi Tanrı'dandır» diyor yüce kitap. Kuşkusuz hayrın ayrı, şerrin ayrı Tanrı'sı olacak değil ya... Öyle olsaydı Evrene bir değil iki Tanrı gerekirdi... Üstelik neyin hayır, neyin şer olduğu; zamana, mekâna ve olaylar konjonktürüne göre değişmekte. Ateşin ısıtması hayır, yakması şer... Suyun insanın susuzluğunu gidermesi hayır, insanı boğması şer...

«İnsan», diyor yüce kitap; «sana bir iyilik gelirse Allah'tandır. Kötülük gelirse, o da kendindendir». Sen ve ben bu düzeyde 1/2 kafa kullanma alışkanlığındaız. Her bütün'ü 2'ye böler, kendi tekâmül düzeylerimiz doğrultusunda seçimler yaparız. Kâh bilerek veya bilmeyerek kötüyü benimser iyiyi mahkûm ederiz, kâh bilerek veya bilmeyerek iyiyi benimser kötüyü mahkûm ederiz. Kötünün avukatıysak iyi; sanıktır. İyinin avukatıysak kötü; sanıktır. Daima avukat kalmakta ısrar eder, yargıç olmaya yanaşmazsak, ki genelde eğilimimiz böyledir, elbette iyilik Allah'tan, kötülük bizdendir.

Nedir iyilik? İyilik genişliktir, evrenselliştir, bütünselliştir.. Kötülükse darlık, sınırlılık, bencilliktir. Bu anlamda da iyilik Tanrı'dan kötülük bizdendir.

Tanrı'lık, kulluk nedir? Eğer bu sınırlı şuurumuzla sınırsız Tanrı hakkında bir şeyler gevelememiz gerekiyorsa, Tanrı'lık diyebiliriz ki artı sonsuzdur. Sonsuz büyüklüktür, duyuş-düşünüş-davranışta... Kulluksa eksi sonsuzdur, sonsuz küçüklüktür duyuş-düşünüş-davranış planında...

Kulluk dinamik niteliktedir. Tanrı'luksa, dinamizmi ve statizmi kapsayarak aşan bir nitelikler diyebiliriz. Sonsuz büyük duyuş-düşünüş-davranış, kuşkusuz sonsuz küçük duyuş-düşünüş-davranışları kapsar. Artık, artı sonsuzun gideceği, varacağı, ulaşacağı bir yer ve

yön kalmamıştır. O her yerde hazır ve nazırdır. Eksi sonsuz ise artı sonsuza ulaşma çabasının dinamizmine sahiptir, ama ulaşması mümkün değildir.

Eksi sonsuz, zamanla ve mekânla sınırlıdır. Zamanla ve mekânla sınırlı olmak, zaman ve mekân sınırları içinde, olumlu ya da olumsuz sonuçlar verebilecek davranışlarda bulunmaktır. Bu ise, Sanskritçe anlamı Karma olan «fiil» ya da «yapma»dır. Kuşkusuz, sınırlının fiili de sınırlıdır. Sınırlı olan dardır, geniş değildir, bencildir, bütünsel değildir, kötüdür, iyi değildir. İşte bu nedendir ki kötülük, sınırsız Tanrı'dan değil, sınırlı kuldandır. Ama her sınırlı fiilin, sınırsızlığın deryasına atılan bir taş olduğu, etkilerinin daireler çizerek genişlediği unutulmamalıdır.

Sen ve ben, maddemizle madde evreninin, ruhumuzla evrensel düzenin birer parçasıyız. Kendi tekâmül düzeylerimiz ölçüsünde nasiplere sahibiz. Eksi sonsuzdan artı sonsuza doğru yol alan ve asla eksi sonsuz seferinden çıkamayacak olan bir cüz-i irade dinamizmimiz var. Kendi gemimizin sahibi, kendi kaderimizin kaptanıyız. Sürekli enkarnasyonlarımızla oluşturduğumuz karma'muz, duyuş-düşünüş-davranışımızı yapılandırmakta, muktesebatımızı oluşturmaktadır. Karma'muz kendi eserimiz olduğundan dolaydır ki, irade ve hareket özgürlüğüne sahibiz, kendi davranışlarımızın yaratıcısıyız ve elbette onlardan sorumluyuz.

Allah'ısmarladık...

(Baştarafı 27. sayfada)
iğne yaptıktan sonra devamlı olarak kan tahlilleri alıyorlardı. Bir ara onlarla birlikte olmadığımı farkettim. Uzun karanlık bir tünelin başında dikiliyordum. Öteki uçtaki parlak noktaya gözlerimi dikmiş bakıyordum. O uçtakiler bara el sallıyorlar, ben de bir an önce onların arasında olmak için âdetâ can atıyordum. Bu duygular içinde ilk adımımı tünelden ileri attığım zaman, bir ses: «Hayır, gitme! Biz henüz senin için hazır değiliz.» dedi.

manzara, doktor ve hemşirelerin hâlâ benim üzerimde çalışmakta olduklarıydı. Bu deneyimim sırasında hiçbir zaman korktuğumu natırlamıyorum. Her şey sakin ve huzur vericiydi. Ölümünden sonra gerçekten bir hayat olduğunu artık iyice anlamıştım. Yanılmıyordum o tünel İncil'de sözü edilen 'Ölümler Vadisinin Gölgesi' olmalıydı. (FATE'den)

(Yukarıdaki yazılar Mayıs 1935 tarihli 'FATE' Dergisinden Türkçeleştirildi)

Bu sestem sonra hatırladığım

Selman GERÇEKSEVER

Ana-Baba ve Çocuk

(Konferans Özeti)

● Selman GERÇEKSEVER

● Esra TULUNTAŞ

(Geçen sayıdan devam)

DAVRANIŞ BOZUKLUKLARI

1 — Çocuğun, iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan ayıramayışından olabilir.

2 — Onlara çelişik davranış örnekleri verişimizden kaynaklanabilir.

3 — Çocuğun çevresi, olumsuz davranışları telkin ediyorsa, çocuk da bundan doğal olarak etkilenecektir.

4 — Hastalıklar da çocuğu suç eder. Orneğin, göz kusuru olduğundan dersleri iyi izleyemeyip, başarısız olan çocuk arkadaşlarını kıskanır. Onlarla geçimsiz olabilir. Ya da iyi not almak için kopya girişiminde bulunabilir.

5 — Babası, anası ve öğretmeninden yeterince ilgi görmeyen çocuk, suç sayılan eylemler sergileyerek, kendini göstermek eğilimine girebilir.

6 — Aşırı sevgi de çocukları saygısızlıklara, okul ve ev düzeninin sınırlarını aşmaya zorlar.

7 — Yoksul aile çocuklarında a arkadaşlarına karşı kıskançlık, kin, aşağılık duygusu gelişebilir. Bu nedenle çatışabilirler.

8 — Zekâ geriliği nedeni ile derslerde arkadaşlarından, başarısız olan çocuklarda da okudandan kaçma, ders ve ödevleri benimsememe, arkadaşlarıyla ve öğretmeniyle çatışma gibi davranışlar görülür.

9 — Üstün zekâlı çocukların da (kendilerini doyuracak bir öğretim programı bulamayınca) derslerde okul yaşayışına bağlılıklarının azaldığı, saygısızlığa, suça yönelindikleri görülmektedir.

10 — Verimli ve etkili eğitim yöntemleri uygulayamayan öğretmenlerin sınıflarındaki normal çocuklar da sınıf ve okul havasını bozmakta, saygısız, suç sayılan davranışlara yönelmektedirler.

11 — Bazı davranış bozuklukları ve çocuk suçlarının kökenleri, çok küçük yaşlara kadar inebilmektedir. Orneğin, yeterli sevgi görmemiş, normal süre süt emmemiş, kardeşler arasında ilgi, sevgi yönünden ayrıcalık görmüş, çeşitli korku ve kuşkular yaşamış çocukların şuur-altı dürtüleriyle suç işledikleri görülmektedir.

Görüldüğü gibi, çocuğu suçta veya en azından davranış bozukluğuna iten yukarıdaki nedenler, çoğunlukla yetişkinlerle ilgili bulunmaktadır. Dolayısıyla çocuk eğitimine, ya da disiplinine yaklaşırken yetişkinlerin durumları, aldıkları önlemler ve kendilerinin tavır ve tutumlarının önemi bir kez daha ortaya çıkmış bulunmaktadır.

PROBLEMLİ ÇOCUKLAR

Biraz da 'Problemlili Çocuklar' sorununa bakalım. Psiko - sosyal ve fizyolojik problemlili çocuklarda aşağıdaki davranış bozuklukları görülür:

1 — Cinsel yönden baskı altında tutulan çocuklar, disiplini kurullarına konu olmaktadır.

2 — Yeterince sevilmeyen, cezalandırılan çocuklar, başkalarını sevmez, suç işler ve saldırgan olurlar.

3 — Düzenli beslenme alışkanlığının verilmeyişi nedeniyle üzüntü, korku ve kaygılı bir psikolojik gerginlik içine girerler. Bu tür çocuklarda kabızlık da görülür.

4 — Çocuklardaki altını ıslatma, organsal işlevdeki anomalliklerden, bu konudaki tutumlardan düzenli boşaltım alışkanlığı verilmeyişinden, çocukta yerleşmiş üzüntü, korku gibi duygusal nedenlerden olur. (Tıp dilinde bu hale **ENUREZİ** denir)

5 — Çocuğa aşırı bağıllık da onu suça itebilir. Ana babayı arkalarından üzmek, kendilerini aratmak için evden kaçarlar. Yalandan hasta olabilirler

6 — Evden - okuldan kaçma nedenleri genellikle şunlar olmaktadır:

a- Gençlik buhranlarının yaşadığı gerginlik zamanlarında ana baba ile çatışma yüzünden,

b- Ana - baba baskıları yüzünden,

c- Ana - babanın birbirleri ile olan olumsuz ilişkilerinden, geçimsizliklerinden,

d- Derslerdeki başarısızlık yüzünden suçlamalar da çocuğu okuldan, evden kaçırmaktadır.

İYİ DAVRANIŞLARA DOĞRU

Çocukları beklenen iyi davranışlara yönlendirmek, onları çevresi ile iyi ilişkiler içinde bulunan bireyler olarak yetiştirmelerini sağla-

mak için şu uygulamalar önerilebilir:

Çocuğun birtakım noksanlarını telâfi etmek suretiyle ruhsal evrimini ilerletmek amacı ile yenden bedenlenmiş bir ruhsal varlık olduğu her zaman göz önünde bulundurulurken bedensel yapısına bakarak, onu küçük görmeden:

1 — Çocuğa yaklaşılmalı, tanımalı ve sevmelidir.

2 — Olanaklara göre ruh ve beden sağlığını koruyucu önlemler alınmalı, ana - baba arası geçimsizlikler en aza indirilmeli, denge ve uyum çevrede büyötmeye çalışmalıdır.

3 — Çocukla ilişkilerimiz, çocuk düzeyinde ve ona göre olmalıdır.

4 — Çocukların davranış nedenleri araştırılmalı, ona göre olumsuz nedenleri ortadan kaldırmak için (Lütfen sayfayı çeviriniz)

çak önlemler alınmalıdır.

5 — Çocuk, şuur - altı olumsuz dürtülerinden kurtarılmalıdır. Daha iyisi, en küçük yaşlardan itibaren bu gibi dürtülerin şuur - altına girmesini mümkün kılan şartlar ortadan kaldırılmalıdır.

6 — Çocukla ilişkilerimiz, onun ego eğitimini gerçekleştirecek şekilde pedagoji ve eğitsel esaslara göre yönlendirilmelidir.

OYUN VE ÇOCUK

Çocuklar sade, yalın bir anlamdan anılarları. Kısa, öz, basit cümleler onların pek çok şeyi kavrayışına yardım eder. Spiritüel bağları ışığında, oyunların ne demeri üzerinde duralım:

Çocuğun daha önceki enkar-nasyonlarına kadar inmesi oyunla olabilir. Geçmiş hayatlarında bir veya birkaçındaki yaşantılarının, rüsal şuurunda ve hâzinasında bıraktığı tesirlerin izleri ile, hayatın bu oyuncağına, ya da oyunla karşı özellikle ilgi veya işsizlik gösterebilir. Oyun anında karşılaştıkları zorunda olduğu kendine göre ihtiyaçları vardır. Büyüklerini, ya da arkadaşlarını taklide yönelmiştir. (Dört yaşındaki bir kız çocuğun, arkadaşını, oyun esnasında, annesinin onu azarladığı biçimde azarladığı görülür.)

Oyunlar, gelecek için yapılan birer hazırlıktır. Bu hazırlık sırasında aile, çocuğun hayal gücünün gelişimine yönelik hareket etmelidir. Çünkü oyunlar, onun çevresine karşı aldığı tavrı, çevresi ile ilişkilerini ve insanlarla uyumu veya uyumsuzluğu nasıl sağladığını ifade ederler. Bir çocuğu oyun oynarken gözleyin. Her şeyi ile reel bir dünya içindedir. Bu dünyada,

yaşam karşısındaki tüm tavrını görürsünüz. Oyun oynamaktan çekinen bir çocuk için, yaşamla bir intibaksızlık söz konusudur. Bu durumda onerine oyun imkânı çıktığında başarısızlık korkusu ile, 'en iyisini yapamayacağım,' düşüncesi ile, ustunun kirenebileceği gibi bahaneler bularak, oyuna iştirak etmezler. Birçok insanların yaşamları incelendiğinde, küçükken doktorculuk oynayan çocukların, daha sonra doktor oldukları görülmüştür. Ya da öğrencileri olmayan ama, çok güzel ders veren minik öğretmenlerin, gelecekte birer başarılı eğitimci oldukları görülür. Bu örnekler çoğaltılabilir.

Çocuk, oyun ve oyuncaklar yolu ile bedenen ve ruhen sağlıklıdır. Ve en önemlisi verebilmeyi, paylaşmayı bu yolla öğrenir.

Çocuk sürekli değişen hayaller kurabilir. Çocuk hayali sınırsızdır. Sizi bir an at farzedebilir ve oynamaya başlar. Masanın üzerinde yırttığı gazete kupürleri onun için çok ciddi gizli evraklardır. Zaman zaman, önemsiz bir zincir, paha biçilmez bir mücevher, takı olabilir. Yani cansız objelere canlı muamelesi yapılır, objeler çocuğun tahayyülüne bağlı olarak form değiştirir. Çocukların hayal arkadaşları da vardır. Çocuk böyle bir arkadaşın varlığına inanır. Hatta sevdiği bir ad ya da bir masal kahramanının ismi, bu hayal arkadaşının adı olur. Büyükler bu durumu kınamalı ve ters karşılamamalıdır.

Çocuğun imajinasyonunun gelişimi bakımından oyuncakların önemi büyüktür. Bugün çocuklar i-

KURGU-BİLİM

M. Ali USTA

(Geçen sayıdan devam)

Buna rağmen dinsizlerin çubuğu çok geçmeden herkesin hoş gördüğü bir buluş oldu. Bunun bir nedeni de o yörede oldukça yüksek olan kilise kulelerine çok kez yıldırım çarpmasıydı. Venedik'teki Markos Kilisesi'nin çan kulesi, örneğin, 400 yıl içinde yıldırım yüzünden üç kez yıkılmış ve dokuz kez de hasar görmüştü 1766'da konulan yıldırım-savardan sonra bu güne kadar bir tek yıldırım görmedi. O zamanın din adamları, yıldırım ve gök gürültüsünün tehlikesiz hale getirilmesinin, yaradılışın eserine karşı olan saygı ve saygınlığını azaltacağını sanıyorlardı.

Oysa gerçek bunun tam tersi oldu. Yıldırım araştırmacıları, incelemeleri sırasında, bu konuda ne kadar çok şey öğrendilerse doğal kuvvetlere karşı olan saygı ve hayranlıkları da o kadar artmıştır.

Atom iç yapısının örtüsünü kaldırmakta herkesten daha ileri giden Lord Rutherford, maddenin içinde kapalı bulunan enerjiyi meydana çıkarmanın günün birinde mümkün olacağını savunan kimselele, bilim adamı edasıyla, sık sık alay ederdi. Fakat onun 1937'deki ölümünden sadece 5 yıl sonra Chicago'da ilk zincirleme reaksiyon hareketine geçirilmiş bulunuyordu. Rutherford bütün keskin kavrayışına rağmen, başlaması için gerekli olandan fazla enerji üretecek bir nükleer reaksiyon keşfedileceğini

düşünememişti.

Rutherford örneği ispat eder ki belli bir konuda en çok bilgiye ve kendi alanında su götürmez bir üstünlüğe sahip olan bir kimse bu kanunun geleceği hakkında da mutlaka en güvenilir bilgileri verecek olan kimse değildir. Çok derinleştirilmiş bilgi hayal gücünü zayıflatabilir.

Ünlü kurgu bilimci Arthur C. Clark diyor ki: «Seçkin fakat yaşamış bir bilgin, bir şeyin mümkün olduğunu söylediği zaman hemen hemen daima haklıdır. Bir şeyin imkânsız olduğunu söylediği zaman ise büyük bir ihtimalle yanılmaktadır». Clark bu konuda kendini bile eleştirmektedir: «1947 yılını da yazdığım «Prelude of Space» adlı ilk romanıma arada bir göz attıkça, aya doğru ilk füzenin 1959 yılında atılacağını tahmin ederek doğru bir tahminde bulunduğumu görmek benim için zevkli bir şey oluyor. Fakat insanlı uydular için 1970'i. aya inmek için ise 1978'i not etmişim. O zamanlar bir çok kimseve cılgınca bir iyimserlik gibi görünen bu tahminler, bugün sadece benim doğuştan tutucu olduğumu gösteriyor» diyor. (Apollo 11, aya 16 Temmuz 1969'da fırlatıldı).

DEMOKRİTÜS

Milâttan önce 460 yıllarında Trakya'nın önemsiz bir kasabasında doğan Demokritüs'ün, pek çok sayıda eseri bulunduğu sanılmaktadır. Ancak, bunlardan sadece ba-

ın parçalar kalmıştır. Bulunduğu
çöğünü ticaretle geçini-
yoru. Umarın arasında yetiş-
mesine rağmen Demokritüs'ün mal
edinme gibi bir hevesi yok-
tu. «Gerçeğe gotüren bir belgeyi
bulmayı, Pers kralı olmaktan us-
tün tutarım» diyerek hayat fel-
sesesini ortaya koymuştur.

Demokritüs o kadar çok seya-
hat etmişti ki, şöyle demek cesa-
retini gösteriyordu: «Yurttaşlarım
içinde en fazla seyahat eden be-
nim, bilgi ve öğrenimim herkes-
ten daha fazla, herkesten daha çok
uıke gördüm, ayrı ayrı iklimlerde
yaşadım, bilge kişileri dinledim»
Bunlar şüphesiz mütevazî sözler
değildi, fakat Demokritüs bunları
söylerken övünmüyordu; sözlerin-
de gerçek payı büyüktü.

Demokritüs, bütün Yunanis-
tan'ı, Anadolu'yu, Mısır'ı, İran'ı,
Hindistan'ı gezmişti. Gittiği ülke-
lerde devlet adamları, din adamları,
bilge kişiler ve halktan kişilerle
karşılaştı, konuştu. Devrin bilginle-
rinin konuşmalarını ve öğretilerini
dinledi.

Demokritüs uzun süren seya-
hatlerden sonra tekrar yurduna
döndü. Abdera'nın (Demokritüs'ün
doğduğu kasaba) vurdumduymaz
tacirleri Demokritüs'e «gülen filo-
zof» adını taktılar. Bu ad Demokri-
tüs'ün deli olduğuna inanan kasa-
ba halkının, Demokritüs ile alay et-
mek için kullandıkları bir deyimdi.
Böyle bir kanının nedeni, Demokri-
tüs'ün varını yoğunu boş yere se-
yahatlara harcamış olması, dön-
dükten sonra ise yararlı bir iş (ör-
neğin ticaret) tutmamış olmasıydı.

Bunun yerine Demokritüs vak-
tini, hayatlarını bir takım mallar
edinme uğruna harcayan insançık-

lara gülmekle geçiriyordu.

Topladıkları bu mal ve mülkü
mezar kapılarındaan içeri sokama-
yacıklarını unutmuş görünen bu
zavallı kişilere, bunların para ka-
zanma hırslarına ve yaşama biçim-
lerine, bu konudaki ciddiyet ve
benciliklerine güüyordu.

Demokritüs'e göre bu kişiler
bencilikleri yüzünden kendilerinin
evren içinde önemli bir varlık ol-
duklarını sanıyorlardı. Demokritüs
işte buna güüyordu. Çünkü bu in-
sanların evren içinde önemli olduk-
larına inanmıyordu. Evren pekâlâ
onarsız da olabilirdi. Ancak De-
mokritüs gene bu kişilerin tek tek
hepsinin kendi evleri için, kent için
ve hatta devlet için birer önemi ol-
duğunu kabul ediyordu. Fakat ev-
ren içinde yıldızlar, gezegenler
ve göklerin görkemi (haşmeti)
karşısında, zaman ve mekân için-
de bu kişiler, ne tek tek, ne toplu
halde güneş ışığı içinde danseden
toz zerrecikleri kadar bile önemli
değillerdi.

Demokritüs'ün aklı başında o-
lan bazı dostları, devrin büyük
doktoru Hippokrates'e haber saldı-
lar ve kendisine Demokritüs'ün ak-
lından biraz zoru olduğunu belirt-
tiler.

Bu meslekî ziyaret, iki büyük
insanın ilk karşılaşmasıydı Hip-
pokrates bir deliyi tedavi etmek
üzere doktor olarak gelmiş ve De-
mokritüs'ün yanından bir dehayı
saygıyla selâmlayan bir hayranı o-
larak ayrılmıştı.

Hippokrates Demokritüs'ü gö-
rür görmez doktorluğu gerektire-
cek bir durum olmadığını anlamış-
tı.

(Devam edecek)